

BAYAN YANI

Testosteronsuz Dergi

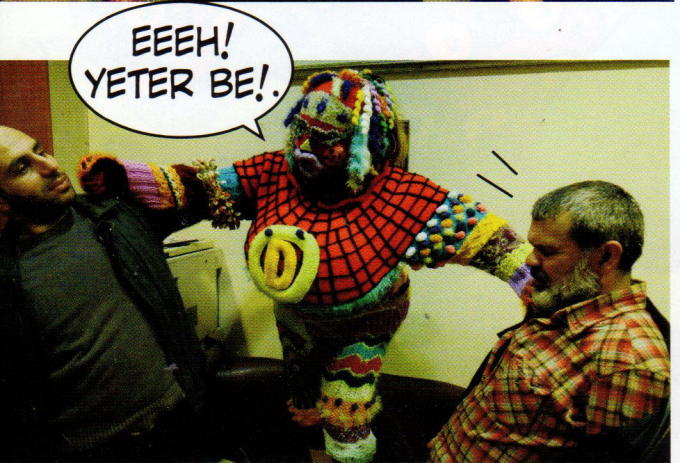
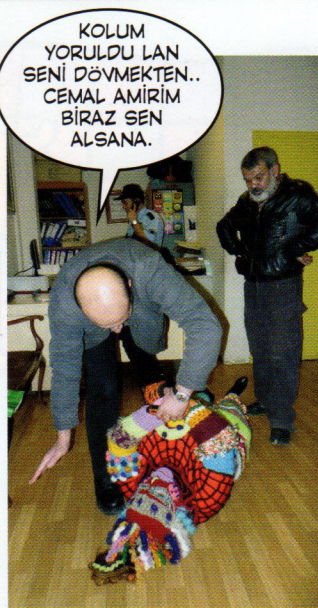
AHH 2012'DE SİLAHLAR SUSSUN..
TÜM DÜNYAYA BARİŞ GELSİN...
GAZETECİLER VE ÖĞRENCİLER SERBEST
BIRAKILSIN... KADIN CİNAYETLERİ VE
KADINA ŞİDDET DE SON BULSUN!!

O SÖYLEMEYE
ÇEKİNİYOR, BİR DE
HAYIRLISINDAN BİR KISMET...
BEN BABAANNESİYİM...

ÖRENDAYAN, BAYAN YANI MUHASEBE MÜDÜRÜ ALİ BEYLE BİR BARDAK AKŞAM SOHBETİ ETMEKTEDİR.

O ESNADA DA POLİS DE ASAYİŞ VE KİMLİK SORGULAMAYLA İLGİLİ MEKANA GELMİŞTİR.

Oyuncular: Ören Dayan, Ali Bey (Ali Abi), Resmi Memur (Başar Ünal), Siviller (Şahbaz, Fikret Özdemir) Kostüm: Raziye İçoğlu, Yaz-Yönet: T.A., Fotoğraflar: Zafer Aknar

- 2- Öğrendayan
- 3- Burası
- 4- Ayten - Kız Hikayeleri / Ramize Erer
- 7- Sıdika / Atilla Atalay - Öküz Yanı / Elif Nurşad - Gülay Batur
- 8- Extanteneler / Raziye İçoğlu - Sinemor / İpek Özsüslü
- 9- Sinemor - Öküz Yanı
- 10- Melda Onur - Sinemor
- 11- Yeni Yılda Bir Yerlerde / Gülay Batur
- 12- Feyhan Güver - Berna Yangın
- 13- Dileks / Betül Yılmaz
- 17-Ah Vre Zafiraka / Katina Karanikola - Berna Silopi'den Bildiriyor / Berna Yangın
- 18- Sokak Stil
- 20- Kara Büyü / Feyhan Güver
- 21- Zümrüt Çavuşoğlu - Büşra Üzgün
- 22- Babam ve Ustam / Elif Nurşad
- 25- Yasalar ve İpek Özsüslü
- 26- Yaşam Koçu Afet / Feyhan Güver
- 27- Gündem - Falcı Mağbudi / İpek Özsüslü
- 28/ N.Ç. Yalnızca İki Harf Değil (Ropörtaj) İpek Özsüslü
- 30- Paparazziye / Raziye İçoğlu
- 31/ Fotorol / Kolektif
- 32- Sibel Bozkurt - Duygu Yavuz
- 33- Temizlik / Feyhan Güver
- 34- Bayan Yanına Bilet
- 35- Harem / Tuncay Akgün & Kemal Aratan
- 36- Kötü Kız / Ramize Erer

Ocak 2012-01
Aylık yaygın süreli yerel yayındır

BD Basın Yayın Tic. Ltd. Şti. adına
Sahibi ve Yazışmaları Müdürü
Tuncay Akgün
Renklendirme Editörü
Fikret Özdemir
Fotoğraf Zafer Aknar

ADRES: Fırzağa Mahallesi
Defterdar Yokuşu
No: 19/1A Cihangir
Beyoğlu/İstanbul

TEL: 0212 292 94 50 FAX:
0212 251 57 54

BASKI: LeMan Ofset Tel:
0212 858 00 93

GENEL DAĞITIM: DPP A.Ş.

ABONELİK Asiye Uludağ /
abonelik@leman.com.tr

**NURCAN
EMNİYET'TE
MİSİN?**

**Bİ...
BİLMİYÖ-
RUM!..**

İzmir Karabağlar
karakolunda
kadına dayak var,
dayak var...

İpek & Feyhan

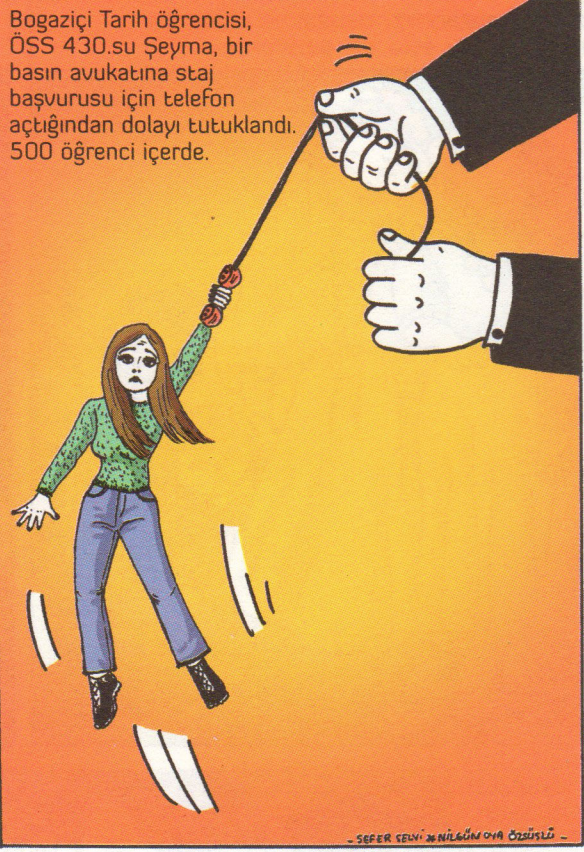
İpek Feyhan

İzmir'de karakolda yediği dayakla Türkiye'nin gündemine oturan Fevziye Cengiz hakkında polislerin 'o kadın konsomatris' açıklamasından sonra imza toplayan mahalleli Fevziye Cengiz'i evden attırdı.

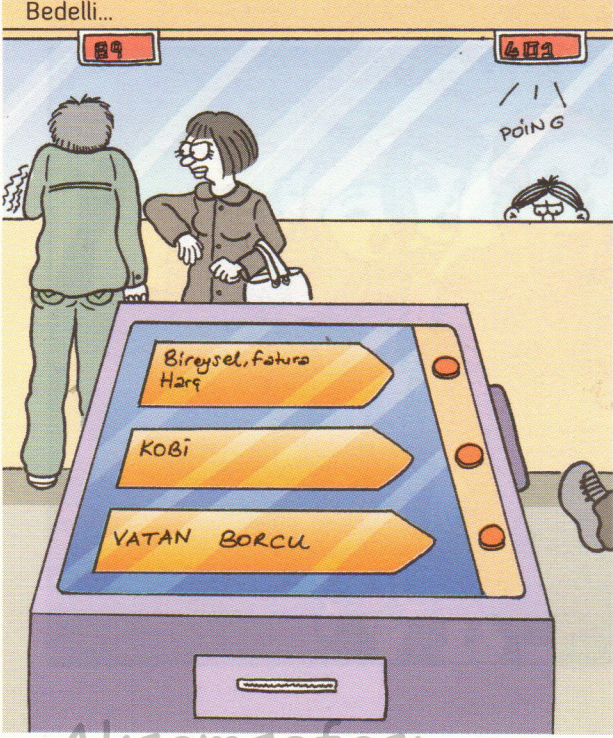
Bogaziçi Tarih öğrencisi, ÖSS 430.su Şeyma, bir basın avukatına staj başvurusu için telefon açtığından dolayı tutuklandı. 500 öğrenci içeride.

S.Selvi & GÜNAY

SEFER SELVİ & NİLÜĞÜN ÖZSÜSLÜ

Elbirliği cinayetleri tam gaz devam.. Sevgilisini öldürüp parçalara ayıran Bülent Kocaman'a 'iyi hal' indirimi yapıldı.

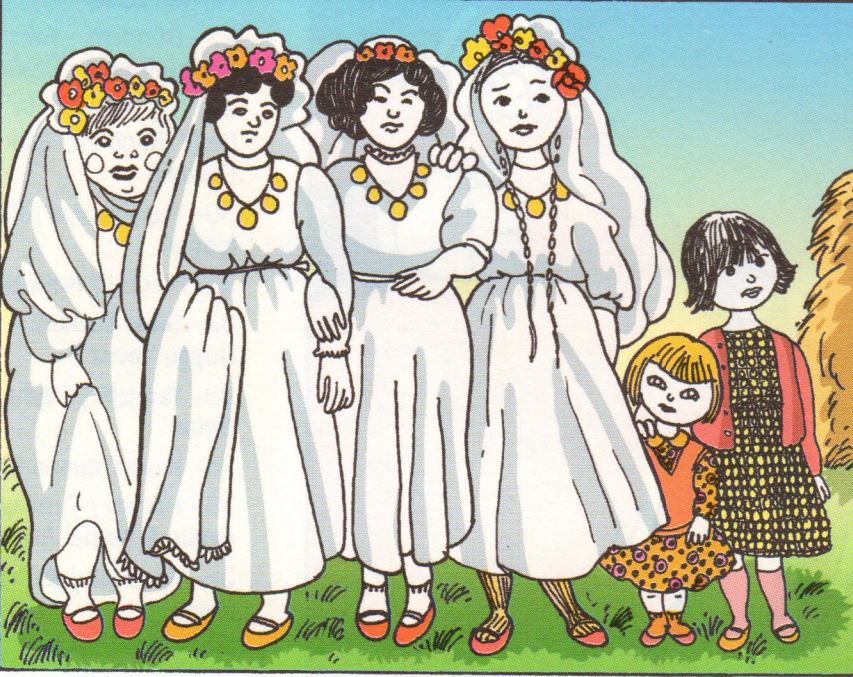

Hatıralarımdaki en güzel ve en huzurlu düğün Ayşe ablanın düğünüydü. Ayşe abla genç yaşta ölen büyük halamın kızıydı. Nenem büyütmişti onu. Torununu gelinlikle görünce çok ağlamıştı, onun genç yaşında ölen kızı içinde ağladığını anlamış, nenem için üzülmiştük.

Düğün sabahı, annem, küçük halalarımız, dedem ve diğer evli kadınlar gelinliklerini giymişlerdi. Bu eski bir gelenektir.

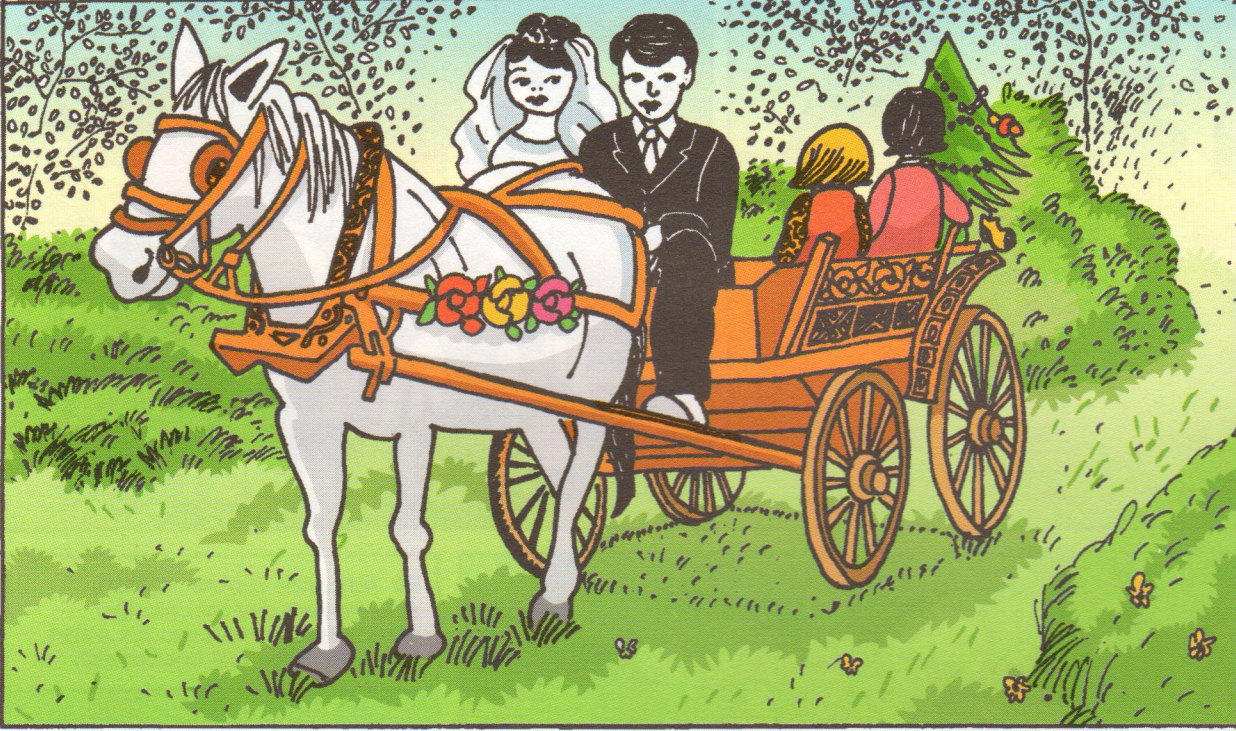
O gece annem ve babam ayışığı altında Zigoş oynamışlardı. Ablamla ben hayranlıkla izlemiştik onları.

Ertesi sabah (düğün üç gün sürmüştü), Ayşe ablanın en yakın kız arkadaşının evine ahret çiçeği almaya gitmiştik. Bu çiçek, üzeri çocuk emzikleri, patikler, şekerlemeler, iplere dizilmiş patlamış mısırlarla süslü küçük bir çamdı.

Düğün bittiğinde Ayşe abla ve Nurettin enişte ile birlikte yeni evlerine gitmek üzere kuçuya binmiş, ablamla ben Ahret çiçeğinin üstündeki patlamış mısırları yiyerek hayatımızın, en güzel yolculuğunu yapmıştık.

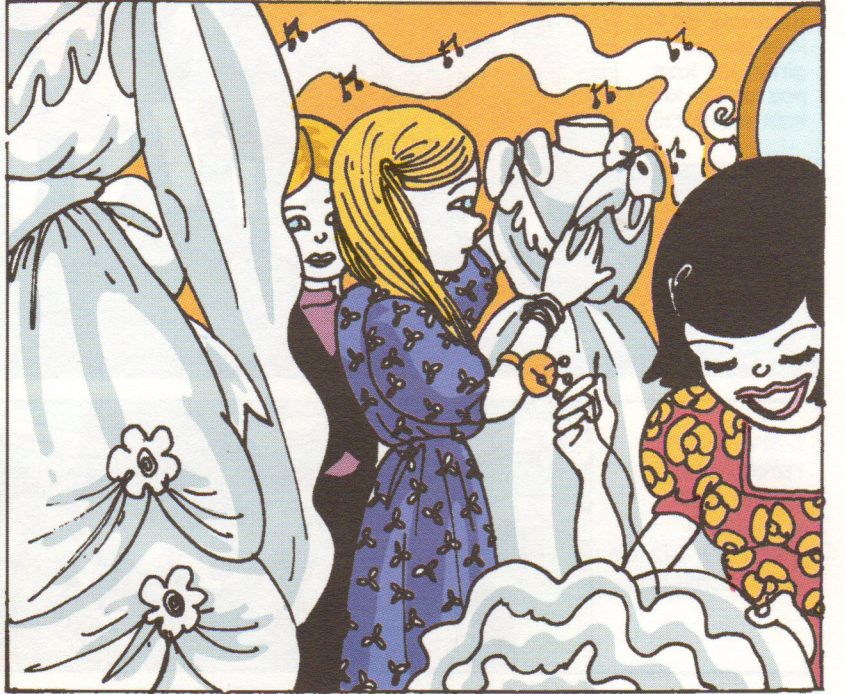
İlerde, bütün evliliklerin bize, ağızımızdaki patlamış mısır tadını vereceğini bilmeden ıssız yollardan geçerek nenemin evine dönmüştük.

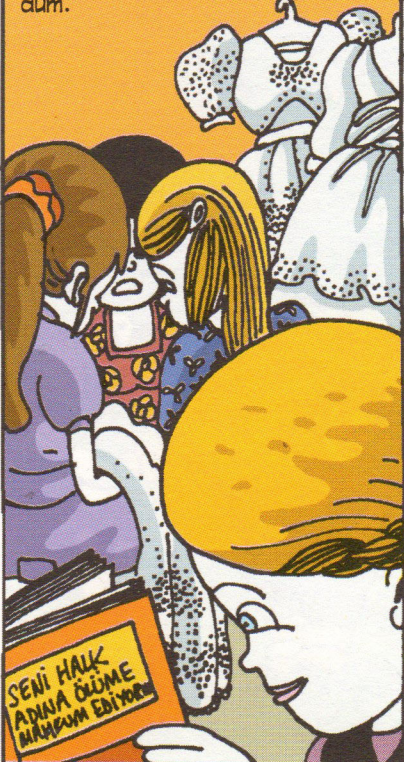
İrfan ve Doğan abim; kondüktör dayımın devrimci oğulları. Ablam ve ben onları çok seviyor ve fikirlerinden etkileniyorduk.

Bacım dikim evinde artık arabesk yerine devrimci müzikler dinleniliyordu. Sebuş (dayımın kızı) hepsini ezbere biliyordu. Leylim leey... leylim leey...

Sebuş,,,, kardeşlerinden öğrendiklerini ablamlara aktarırken ben de onların bana verdiği devrimci kitapları okuyordum.

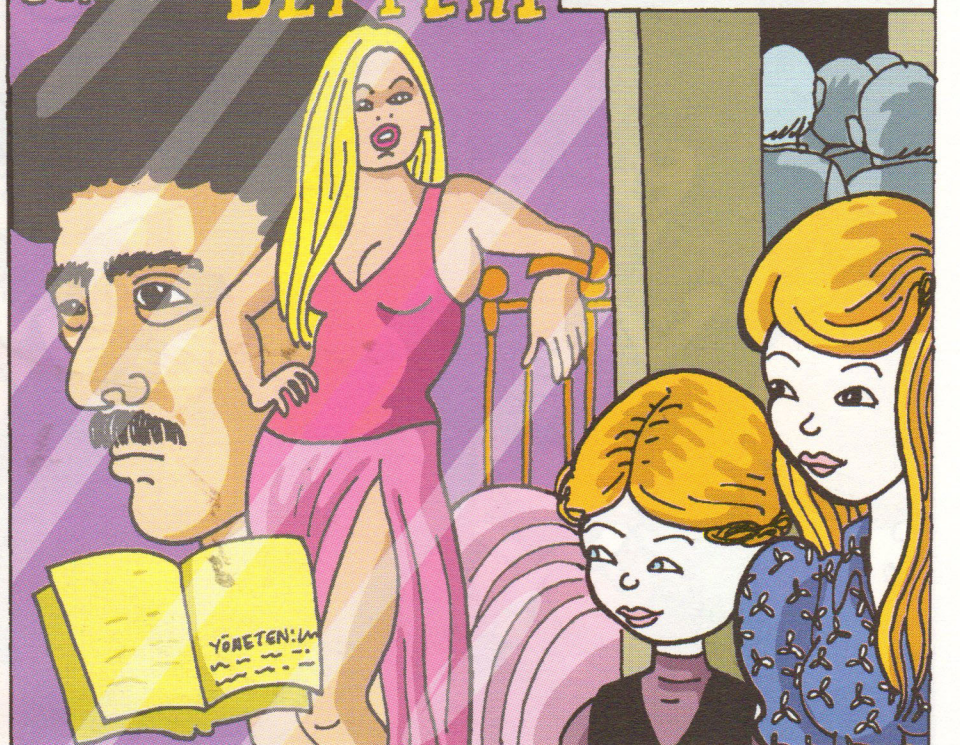

Müşteriler de etkileniyordu bu atmosferden. Devrim nikahı yapacak kadar olmasa da, sol sempatiyanı olup çıkıyorlardı Bacım dikim evinden.

GÖKHAN GÜNEY GÜNAH DEFTERİ

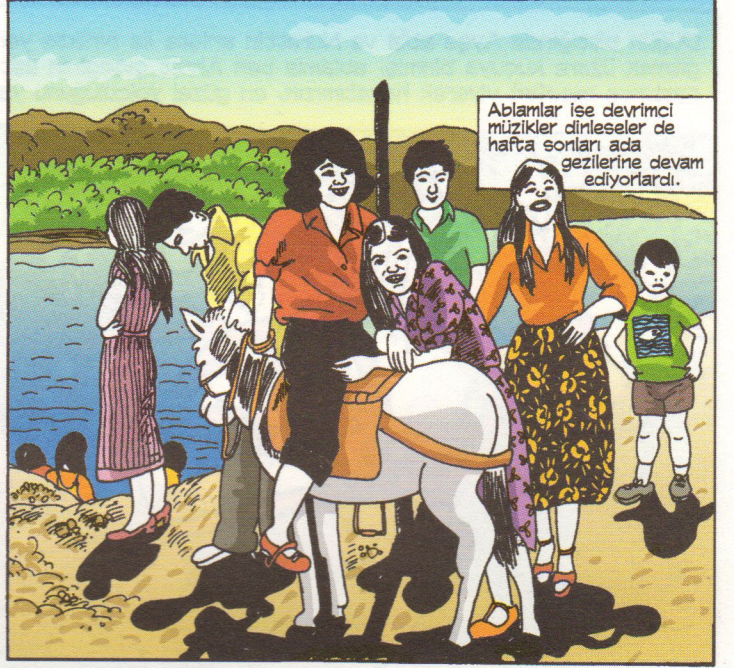
Bir akşam sinemanın önünden geçerken, ablamın eski patronunun, Mehmet abinin (Gökhan Güney) film afişini görüp heyecanlanmış ama girmeye cesaret edememiştik.

**FAŞİZME KARŞI OMUZ OMUZAA
KAHROLSUN FAŞİZM**

Dayımın oğulları militan devrimciydi. Ya bir yürüyüşe katılırlar, ya yazıya çıkarlar, ya da fabrikadaki işçileri örgütlerlerdi.

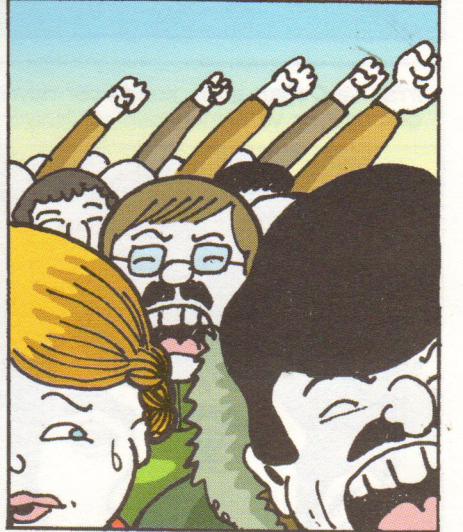

Ablamlar ise devrimci müzikler dinleseler de hafta sonları ada gezilerine devam ediyorlardı.

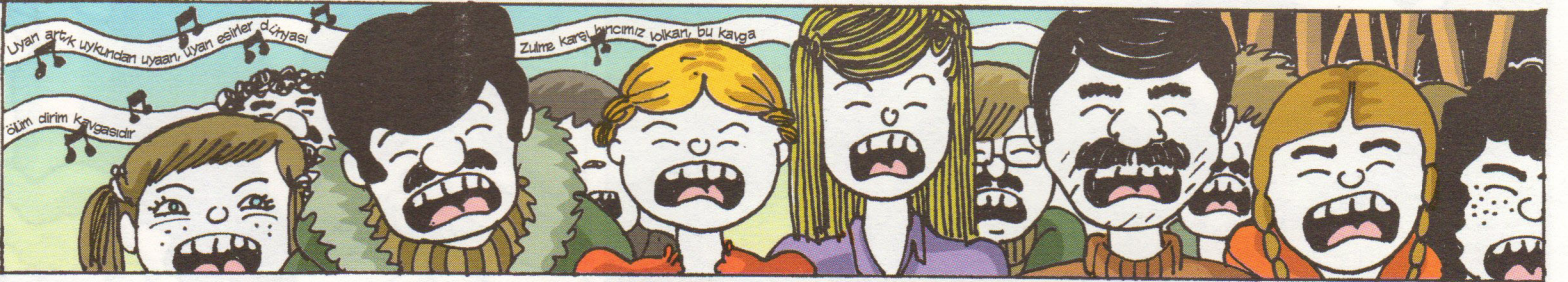

Kız kıza edilen danslar gibi, bu gezilerde de kız kıza derize girilir, kız kıza poz verilir, kız kıza eğlenilirdi.

Bir keresinde dayımın oğulları, ablamla beni devrimci pikniğe götürmüşlerdi. Yol boyunca atılan sloganlar önce bizi ürkütmüştü.

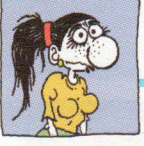

Daha sonra rahatlamış, söylenilen şarkılara, marşlara biz de eşlik etmiştik.

Sloganlar atan, marşlar söyleyen bu ciddi devrimci gençlerin bir iki saat sonra çocuklar gibi mendil kapmaca oynaması beni hem şaşırtmış, hem de onları sevmeme neden olmuştu.

İstanbul Trafiğinde

- Alo Sıdıka, eceline mi susadın yavrum? Nerde kaldın, baban bulunduğun yerin koordinatlarını istiyö?

- Anne İstanbul trafiği diye bişey var şu hayatta...

- Güzel, demek ki hala İstanbul'dasın Sıdıka. Şimdi diğer koordinatları ver bakalım. Semt olarak neredesin? Nerenin pavyonuna düştün?

- TEM'de zincirleme kaza oldu anne. Elli araç birbirine girdi. Üç saattir yolun açılmasını bekliyoruz. Bu arada bir itirafta bulunmak istiyorum. Çocuktan beri yaptığın "Dışarda donunu indirirsen kukunu çakmakla yakarım" uyarılarına kulak vererek temin altına işedim. Heriflere kolay çıkıp otomobilin kenarına işiyolar. Bazı kadınlar da dağlara tırmanıp çalılarının arasına çiş yapıyo ama ben psikolojikman yapamadım işte, altına ettim... Ühühühü...

- Peki sen zincirin kaçınıcı halkasıdır Sıdıka? Baştan sayarsak kaçınıcı araçtasın? Baban öğrenmek istiyö.

- Valla kazanın başını göremiyorum. Benim bindiğim taksi bi süt kamyonu ile iki Doblonun arasına sıkıştı. Babamın bir helikopteri olsa pinse de gelse. Uçan da kuşlara malum olsun ben evimi özledim...

- Kız bana bak "Egsozdan mı zehirlendi" diye soruyo baban. "Nebicim konuşuyo" diyo. Neyse biz hemen gelip çıkarıcaz seni o araçtan Sıdıka. Sizin taksinin kapıları açılıyo mu? Baban konserve açacağı alsın mı yanına?

- Yapmayın kız anne. Kilometrelerce trafik var. Bi de siz gelip karışmayın bu tıkanıklığa. Yol iki yönde de trafiğe kapalı zaten. Buraya gelincez diye kim bilir nerelere gidersiniz, kaybolursunuz...

- Nereye kayboluyoruz kız? Baban o konuşan karıdan taktırdı ya arabasına... "Elli... metre... sonra... sola... dönünüz" filan diye bik bik ötüyo, her yerin adresini ezberinden biliyo o alet...

- Deli deli konuşma anne yaa. Elin elektronik aleti ne yazsın İstanbul trafiğine. Onun içindeki devreler otoyolda beş saat mahsur kalmayı bilemez. İstanbul'u uydudan gördüğü gibi bişey zannediyö o salak makine. Burası mahşer yeri gibi, yaklaşık beşbin kişi saatlerdir trafiğin açılmasını bekliyo...

- Deli... demeyiniz... anneye... araca... girip... camları... örtünüz... yarım... saat... sonra... ordayız...

- Alo... Sıdıka, kızım sen hala ordasın de mi?

- Yirmibeş santim civarında ilerledik anne... Öndeki araçlardan biri yapıştığı kamyonun ayrılrken viyadükten aşşağı uçtu. İlerleyerek onun bıraktığı boşluğu aramızda doldurduk... Siz neredesiniz?

- Eö... Bilmiyoruz yavrucuğum. Baban Düzce olabilir diyo... Ama bana kalırsa Çorludayız. Alet ise toptan kafayı yedi. Bulgaristan'da Deliorman bölgesinde olduğumuzu söylüyö. Abine göre ise henüz bi yere uzaklaşmadık şimdi evin paralel sokağındayız. Bizi en geç yarım saat içinde tekrar evin

önüne çıkartacağını iddia ediyö...Senin taksinin şöförüne versene bi tarif edelim. Belki o biliyodur buraları, ne olsa taksici esnafı...

- Kendisi şu anda direksiyonda değil anne. Az önce sigara içmeye indi, sonra kayboldu. Zaten hava kararmaya başladı. Belki de gelip taksiyi gece şöfürü devralacaktır...

- Hay aksi... Dedim ama bu salak babana ben. "Emekli olunca gidip Sinop'a yerleşelim" dedim. Ama dinleyen kim? Bok var sanki Şu İstanbul'da. Al işte, toptan kitlendi koca şehir. Onbeş milyon deli dolaniyo ortalıkta. Kaldırımıyö artık annem bu şehir. Daha halen üçer beşer üreyin diyorlar bi de! Nereye üreyosun zaten dipdibe... Ne binaya ne insana yer var artık... Allah topunuzun... İyyk...

- Nooluyo orda kız anne...

- Sinirimden babanın kelinin yırttım... O da benim saçımı direksiyona bağlayıp düğüm attı Sıdıka... Bu arada abin nerde olduğumuzu öğrenmiş. Üsküdar'daymışız biz. Halbusi köprü felan da geçmedik. Nası oldu anlamadım... Amerika Başkan Yardımcısı mı ne öyle bi adamın araç konvoyu geçicek diye trafiği kapamışlar...

- Ohooo... Siz ordan çıkamazsınız artık...

- Lafa bak, sanki sen ordan çıkabilirsin. Gerizekâli karı!

- Ama dedim ben size evden kıpırdamayın diye... İnsan lafi dinlemiyosunuz ki! Bu devirde İstanbul'da cumartesi-pazar günü arabasıyla sokağa çıkıp trafiğe karışan olsa olsa akıl hastasıdır. Hayır gide gide bi yere gitseler canım yanmıycak, olduğu olucağı hepsi birbirinin aynı AVM lere gidip vakit öldürmek için trafik yaratıyolar!

- Bağırma kız anneye Amerika Başkan Yardımcısı'nın önünde, kaltak! Nasolsa eninde sonunda geleceksin eve, o zaman sorcam sana bunnarın hesabını ben. Banabak bizden önce gelersen, gir içeri, kır dizini, dön önüne kız Sıdıka. İki kap sulu yemek yap, alelacele çıkarken evi dandini bıraktım, güzencene topla ortalığı. Makinada çamaşır kaldı onları da çıkarıp güzence kaloriferlerin üzerine yay. Hadi ben kapatıyorum şimdi, babanla abin öndeki Doblo'nun şöferiyle gırtlak gırtlığa dönüyolar yolun ortasında, onları ayırıcam...

Sirkeci-Halkalı tren seferinde arkadaşının kepeklerini silkeleyen Öküz Yanı... (Yedikule istasyonunda Sirkeci yönünde görüldü.)

Sizde gönderin çizelim: bayanyanidergi@gmail.com

Ali Bulaç, "Kadın sokağa çıkarken pergel gibi olmalı" dedi.

HAY AKLINCA BİN YASA SEN ALI ABİ EMİ... MUTFAKTAKİ AŞÇI, YATAKTA FAHİŞE, SOKAKTA HANTENDİ ŞEYLERİ GÖK ESKİMİŞTİ. HAZIR BAŞLAMAK İÇİN BUL Bİ ŞEYLER DAHADA KENDİLERİ GİBİ OLMAYA FIRSAT BULAMASIN BUNLAR...

HİMM... SOKAĞA ÇIKARKEN PERSEL... CAMDAN BAKARKEN CETVEL... OTURURKEN GÖNME... EEE... TUVALETTE SİLGİ.....

EX-TEN-TANELER (Giden Ex'in ardından)

• Eğitim hayatım boyunca teknik resim derslerinde kullanılan "T" cetvelim hiç olmadı. Bir gün EX kaynanamın T cetveline paspas sopası muamelesi yaparak, yer silme bezini dolayıp, yatak altını sildiğini görünce; "EX'in T cetveli olmuştaki ne olmuş sanki" diye içimde kalan bir ukteden kurtulmuş oldum.

• Geçmiş en çok kokular hatırlatmış. Peki neden ben çamaşır sererken yayılan lavantalı humoş kokusunda EX evliliğimi hatırlıyorum ki?

• Ex Kaynana başta olmak üzere her kadın sürekli; "Ahh, aahhh, hayatımı yazsam roman olur" derdi. Oysa ben hayatımın 6 ay kadarını yazdım, ama mizah oldu.

• Terk edilen kadın neden güçlü olur? Ex beni aldatıp, planlar kurup, terk edince anladım. Çünkü giden adam bir şey yapamıyorsa, sağ-salim elinden kurtulmuşsanız, kimse size bir şey yapamaz güvencesi siz de güce dönüşür.

• Ex Sevgiliden ayrılan depresyona girer, ama Ex Kocadan ayrılan depresyondan çıkar. depresyonla öyle bir bütünleşmiştir ki, depresyondan çıkmak zoruna gider ve depresyondan ayrıldığı için ağlar.

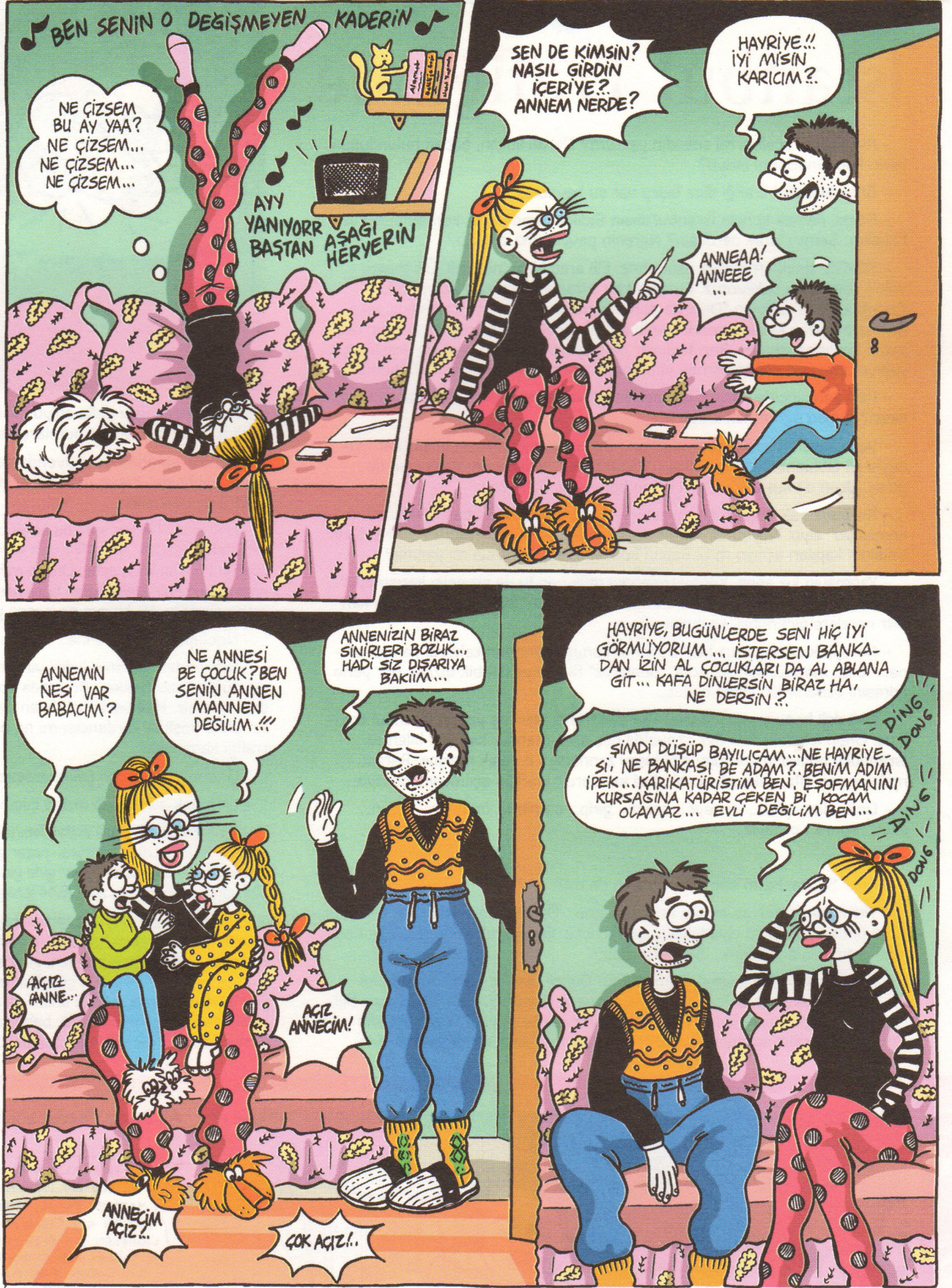
• Ex Koca hani "beraber yaşlanacaktık" demişti... Yaşlandı da onun için gitti demek ki...

• Ex'ten boşandığımda insanlar bana teselli cümleleri sıralarken, üç evlilik devirmiş arkadaşım; "zettirsin gitsinler, parmağım üçünden de iyiydi, hiç üzülme arkadaşım" dedi.

• EX'den ayrılırken herşeyde bir anıyı yaşayarak ağlamak yerine, "aaa ne güzel yeni bir yazacak anım daha oldu" dediğimde çıkışı yakaladım.

• 13 yıl Ex Koca'nın hiç bir çorap çiftiği kaybetmemiş ve birbirinden ayırmamıştım. Ama ne çareki kendi çiftime sahip çıkamamıştım.

• Ex Koca sizi aldattığını söylerken hissettiğiniz inanamama duygusu, gece filmlerinde katilin yanınızdan çıkması ile eş değer bir duygu. Hani gece filmleri oluyorsa, yanındaki Stevin değil içinde başka bir yaratık var. Kadın hala "hayır hayır o stvin" der, polisler vurduğunda Stevin kömür olur ya, kadın yere abanmış korku, şok, şükür vs. duygu karmaşası içinde ağlarsa... İşte onun gibi bir şey...

• Ex Koca evi terk ettiğinde, eşyalarını temiz katlayıp hazırlarken yakınlarım tarafından durduruldu... "Ne yapıyorsun! adam iş seminerine gitmiyor, seni aldatmış ve terk ediyor" dediler.

• "İlk lezzet çok önemlidir. İkinci lezzet onu takip eder" diye bir laf duymuştum. Demek ki çok lezzetli gelmişim ki; Ex Koca ikinci lezzeti arıyordu.

• Ex her zaman her şeyi kaybeder ve aradığı nesneyi üstüne basıp kirdiği an, çıkan çatırtı sesinden bulurdu. Beni aramadı da elinden

kurtuldum.

• Evimize aldığım rafadan yumurta yeme kabını, likör takımı sanıp, "sabah kahvaltısına niye likör takımı çıkardın ki" diyen Ex Koca'dan beni anlamasını beklemek hayatımın yanlışlığıydı.

• Ex beni hiçbir zaman dinlemediği için, yazıyor ve yastığının üzerine, çantasına vs. koyuyordum. Hiç okumamış 13 yıllık notları okuyarak yaşadığım nostaljik çöküntü en fenasıydı.

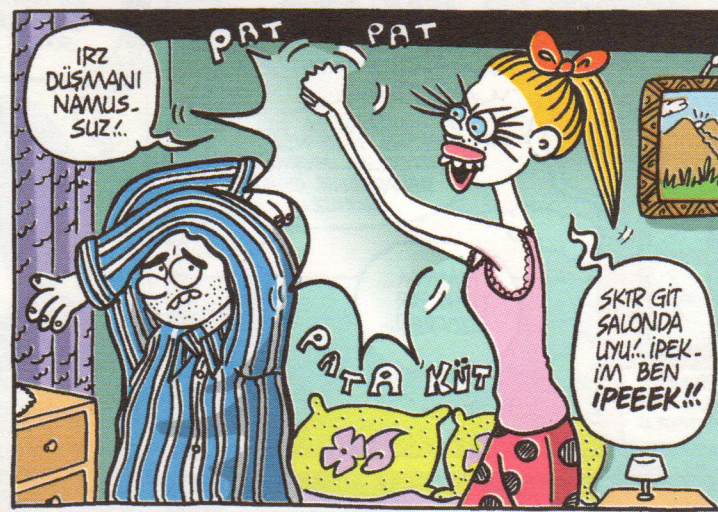
• Giden EX için ağladığımı sanıyorlar ve yerine yenisi gelince

susacağımı söylüyorlar. Akan gözyaşı benimdir.

• Ex'ten sonra, birileri bazen "şanlısın" diyor ya, neye göre şanslısın acaba? Onların şans kriterleri ne?

• Hayatımda hiç modayı takip etmedim, ama Ex ile evliliğimin son bulması çok modaya uygun oldu.

• Ex Koca "zina yapmadım, bir kadın yok, gönlüm kaydı" diyordu. Acaba hangi aldatılma sizi daha çok acıtabilirdi; gönlünün bir başkasına kayması mı, yoksa s*kinin bir başkasına kayması mı?

• İzmir'de yediği polis dayağının ardından, konsomatris olduğu gerekçesiyle Fevziye hanımı imza toplayıp evinden attıran mahalleli.

• Pergel mühendisi Ali Bulaç

• 2010 yılında Dersim'de düzenlenen Munzur Dağı Festivalinde 'Ali Haydar' isimli türküyü söylediği gerekçesiyle Pınar Sağ'a ve Grup Munzur'a 'ismi belli olmayan örgüt propagandası yapmaktan' soruşturma açan kafalar.

• Van'da insanların donmalarına, yanmalarına sebep olanlar.

• Parayla ters orantılı askerlik.. Orantısız vatan sevgisi.. Cüzdanı red.

• Baz istasyonlarının nasıl dötümüze girdiğini uygulamalı olarak reklamlarında gösteren operatör.

• Dayakçı polisleri asmayın ama vergilerimizle de beslemeyin.

• 'Ayşe tatile çıktı'nın Ayşe'si, Abdullah Çatlı'nın kankası Ayşe AYATA, Dil Tarih Yüksek Kurumu'na atandı. Nasıl bir tarih yazacak, merakla bekliyoruz.

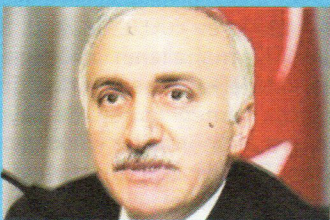
• 'Millet 3 çocuğunu neyle doyuracağını' tablosunu yapabilir misin, Fatma Şahin?

• Devrimci Karargah üyesi olmakla suçlanan kişilere mesaj atan bankalar ve telefon operatörleri de tutuklan-sın.

• Unutma, unutturma! 19 aralık 2000'de 'Hayata Dönüş Operasyonu' adı altında, hayatları karartanlar.

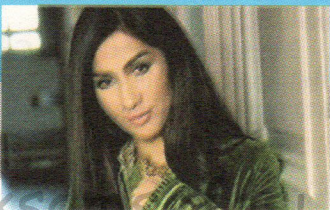
Biz reenkarnasyona inanıyoruz. Peki ya siz?

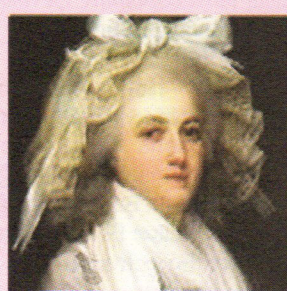
Burada kadın yok değil mi? Aşüfte kadın.. Bu benim üslubum. Ibrahim Şahin

Kadın mıdır kız mıdır, bilemem... Recep Tayyip Erdoğan

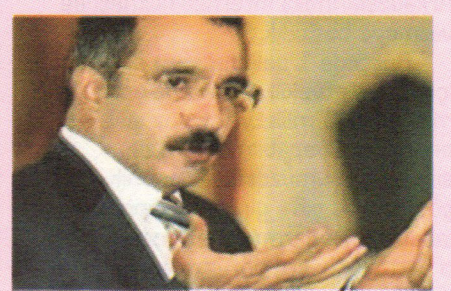

Biz ruh ikizi diye birşeye inanıyoruz. Peki ya siz?

Ekmek bulamıyorlarsa pasta yesinler!!

M.A.

Atanamayan öğretmenler başka işlere yönelsinler!!

Ö.D.

Bütçe Efsanesi...

Yıllarca TBMM bütçe görüşmelerini televizyondan izledim. Gündüzleri pek televizyon seyretemeyen babam, bütçe görüşmeleri oldu mu televizyonun başına geçirdi. Benim için bütçe görüşmeleri tıpkı, TRT yılbaşı gecesi programları, TRT ramazan programları, Eurovision Şarkı Yarışması bekler gibi bir şeydi. Aslında tam da seyrediyordum hatırlamıyorum, ama gürültü patırtıyı takip ederdik.

Gazetecilik dönemimde ise Ankara muhabirlerinin ön plana çıktığı, bizim de bir gün önce görüşülen konularla ilgili İstanbul'da ekonomi çevrelerinden görüş almak, rutini özel habere çevirmek için uğraştığımız günlerdi.

Ve gün oldu harman oldu... Bu yıl 24. dönem milletvekili olarak bütçe görüşmelerinde bizzat yer aldım.

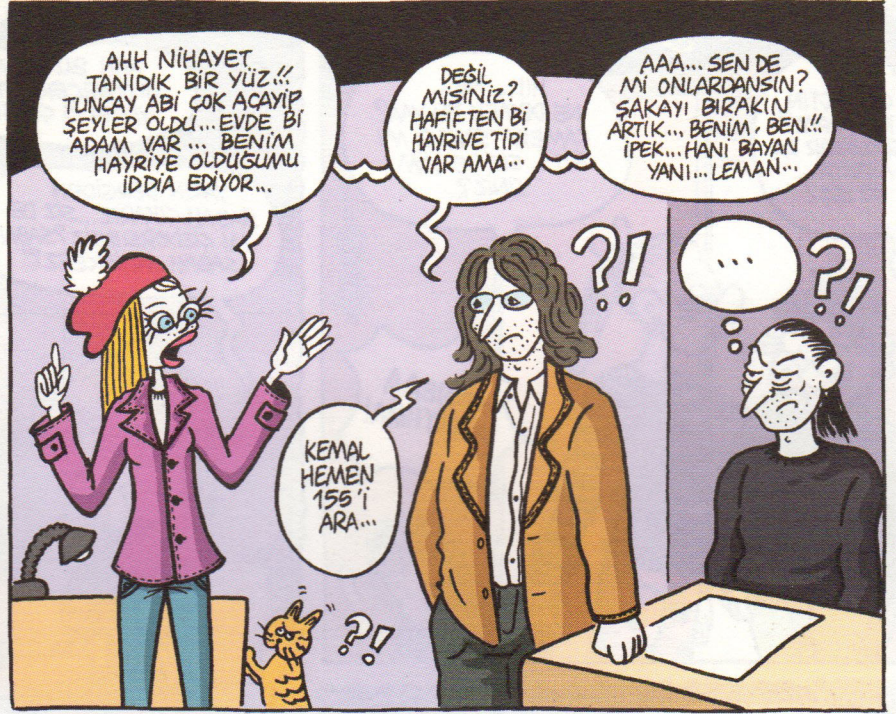
Bizim tecrübeli milletvekilleri, "bütçe geliyor, artık öyle İstanbul'a kaçmak yok, hergün Ankara'dasınız, akşamları artık ev toplantıları yaparız..." demişti. Ama bütçe en erken 23:00'te bittiği için sosyalleşme umutlarımız boşa çıktı.

Biz de TBMM'de sosyalleştik... Biraz küfür, biraz kavga, azıcık da kan bulaşsa da, aralarda öpüşüp banıştık... Bu arada daha önceki yazılarımdan birinde TBMM'deki ilk izlenimlerimi yazıp, Genel Kurul'da neden su içemediğime bir mana veremediğimi yazmıştım. Artık anladım... Su, hele ki bardakta su asla olmaz! Ama yiğidi öldür, hakkını ver misali, birkaç günlük yoklukları hissedilince bütçenin Hasip Kaplan, Muharrem İnce ve Oktay Vural'sız pek tatsız tuzsuz olduğunu anladık. Meclis muhabirleri arasında bir özlü söz dolaşıyor: "Hasip Kaplansız bütçe, salçasız yemeğe benzer"

Peki ekranlara yansımayan 24. Dönem bütçe sezonunda, arka planda ne vardı?

- Gururla söylemeliyim ki, TBMM'de bir geleneği bitirdik ve yenisini başlattık. Genel Kurul'un "yayla" olarak bilinen ve geçmiş dönem milletvekillerinin hafif şekerlemeleriyle kameralara takılan en arka sıraları işgal ettik. Bilgisayarlarımızı açıp online hale geldik. Arka sıralar artık yayla değil, bir haber merkezi görüntüsünde. Arkadaşlarımıza internet hizmeti de vermeye başladık.

- Bütçede 1 bakana soru sormak için 5 milletvekili, 3 bakana soru sormak için 10 milletvekili söz alabiliyoruz. Bunu yapabilmek için de sırasıyla önümüzdeki elektronik göstergeye şifre giriyoruz, sonra kullanacağımız parmağı seçiyoruz, sonra o parmağı bastırıyoruz. Genelde tek defada tanımıyor. Tanıdıktan sonra söz istiyorsunuz. Bu işi en hızlı yapan 5 ya da 10 kişi soru sorabiliyor. Tıpkı yarışma programı gibi... Şahsen sırayla 15nci, 12nci, 10uncu, 8nci ve sonunda 4ncü olarak soru sormayı

başardım. Demek ki bu da antrenman işiymiş. Gözlemlerime göre meclisin en hızlı parmak basanları CHP'den Kamer Genç ve Mahmut Tanal ile MHP'den Zuhur Topçu.

- Bir gün soru sırası alamayınca twitter'la soru topladım. İyi fikirmiş, bir hayli soru geldi. Bunu ileriki zamanlarda da kullanayım diye düşünüyorum. Vatandaşın soru toplamak milletin vekili olduğumu hissettiriyor insana. Yoksa millet mi vekilin, vekil mi milletin belli değil. Çevre ve Şehircilik Bakanı Erdoğan Bayraktar ile Maliye Bakanı Mehmet Şimşek vardı. En çok soru Bayraktar'a geldi.

- Gece geç saatlerde tam mideler kazınırken kulise gelen simit-peynir candır... Hatta üstüne birileri hayır işleyip baklava ısmarlamışsa en hakiki candır.

- Birgün bir Adıyaman milletvekili çiğ köfte getirmiş, ama kutularda, peçeteli, ıslak mendilli falan. Bir zamanlar çiğ köftelerin TBMM'de yoğunlup tavanlara fırlatıldığı günleri hayretle anarak, iştahla yedik. Muharrem ayı dolayısıyla da AKP grubu aşure gönderdi. Ayrıca restoranda her gün aşure çıktı. Bir ömre yetecek aşure yedim.

- Bütçe görüşmeleri sırasında kuliste bir televizyon ekranı, lig maçlarını verdi. Maçlar sırasında yoğunluğun nerede olduğunu söylememe gerek yok.

- Gece geç saatlerde, hatta sabaha karşı biten bütçe görüşmeleri Ankara'nın çorbacılarına yaradı. Bütçedeki sosyalleşmeler, çorbacılar da, köftecilerde devam etti.

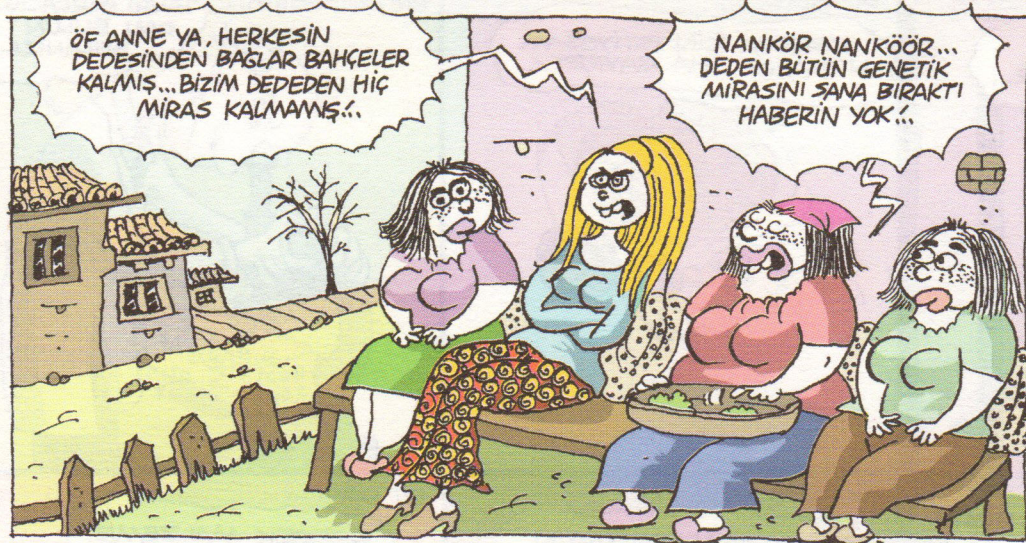
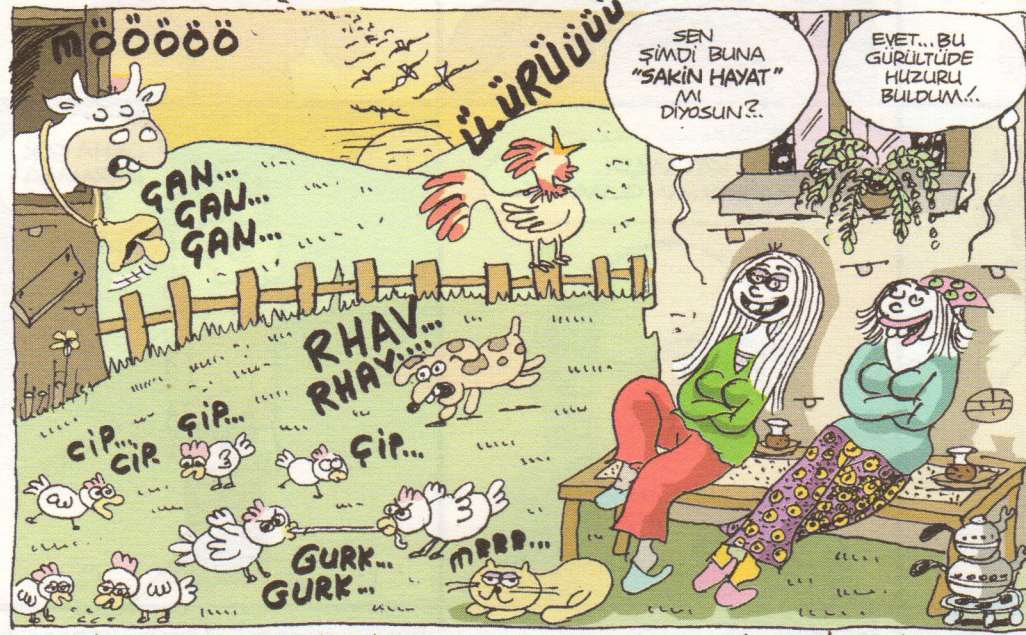
- Bütçe esnasında yeni taşındığım evi döşemeye çalıştım. 1+1 evime

mobilya almaya büyük mağazalardan birine gittiğimde bir görevli hangi partiden olduğumu sordu. Ben de CHP deyince "Zaten başkası olsa şaşardım. Bize sadece CHP'liler geliyor eşya almaya". Doğrudur, çünkü bizim arkadaşların büyük çoğunluğu ev tuttu, boyattı, döşedi. Şimdi de mahallenin bakkalına, marketine katkı sağlıyorlar. Eh dışarda yemeği içmeyi de severiz. Ankara ekonomisine katkı yapmak lazım. 9 yıldır DSİ misafirhanesini işgal eden milletvekilleri var. Buradan ihbar ediyorum. Hakimevi, Polisevi milletvekili dolu. Çıksınlar, ev tutsunlar ve "misafirhaneleri" adı üstünde kısa dönemli "misafirlere" bıraksınlar!

- Bütçe sonrası tatılmış... Çok çalıştık tabi: "Kabul edenler, etmeyenler... Kabul edilmiştir"

fevhan güver

Mutluluğun Resmi

DİLEKS

Betül Yılmaz...

NABER KIZ KURU AŞIK, EHEH. BİLGE ARAMADI GALİBA KURUDUN EVDE... :))) Bİ AYDIR SESİN SOLUGUN ÇIKMIYO.

NE DİYOSUN KIZIM YA, ZATEN BU ARA İŞLER YOGUN, KAFAMI KALDIRAMIYORUM.

YOGUN OLUR O İŞLER, TABİ ÜZERİNDEN KOSKOCA BİLGE GEÇTİ KIZIM, BEN UNUTTUM OLANLARI AMA SANA ÜZÜLÜYORUM, BÖŞVER BUNLAR SANA GÖRE İLİŞKİLER DEĞİL ZATEN :))

TIKIR
TIKIR
TIKIR

KIRT
KIRT
KIRT
KUM
KUM

ÖFF SAÇMALAMA DİLEK YA... HİÇ DİRDİM KALMADI BİLGE'Yİ TAKICAM DİMİ? HİÇ BİŞEY OLMADI DİYORUM SANA AMA KAFANIN GÖTÜN KADAR BÜYÜK OLMADIĞINI UNUTUYORUM TABİ HEP!

KALÇALARIMIN BÜYÜKLÜĞÜNÜ UNUTMUYOSUN EHEH... NEYSE YA, ASIL BEN AKŞAM LOCALE GİDİCEM ONU SÖYLİYCEKTİM... MERTLER DE GELİCEK, BAKARISIN BİLGE DE GEUR, BENCE KAÇIRMA BU FIRSATI...

NE FIRSATI KIZIM YA ÖFF... B. KUNU ÇIKARDIN AMA? İSİMİZ VAR DİYORUZ NEYSE HADİ ÇIKTIM BEN...

GERİZE.
KALI!

BEN İSTE.
SEM, BİLGE'Yİ
KÖPEĞİM
YAPAMAM
SANKİ.

Bİ AYDIR ARAMADI... HİÇ ARAMADI...

Ve gece LOKALDE...

DUP DIRİT
DUP DIRİT
DUP DIRİT DUP
DIRİT

Lokal!

NABER
KIZ?

MUCK

AA
MERT
NABER!

BU
BURAK
TANİŞİN
EHE...

BİLGE'DEN
HABERİN
VAR MI?

HEMMEN BİLGE, BİZİ HİÇ ÖZLEMEDİN HERALDE.

YOK BE ÖYLESİNE SORDUM.
BERABER GELİCEZ DEDİN YA!

HA ÖYLE
DESEM, ZATEN
GELMİYECTİN
HERALDE İHH!

BURAK NERDE?

BIRAK
YA
SALAGI!

Bİ ARKA-
DAŞI GÖR-
DÜM DE
GELİRİM.

AMAN GEL! BU NE KIZ?
HADİ BİLGE NEYSE HOS ÇOCUK
KA, BU ALLAHIN LEBLEBİ
Dİ, KAFASINI NERDEN BULDUN BE!

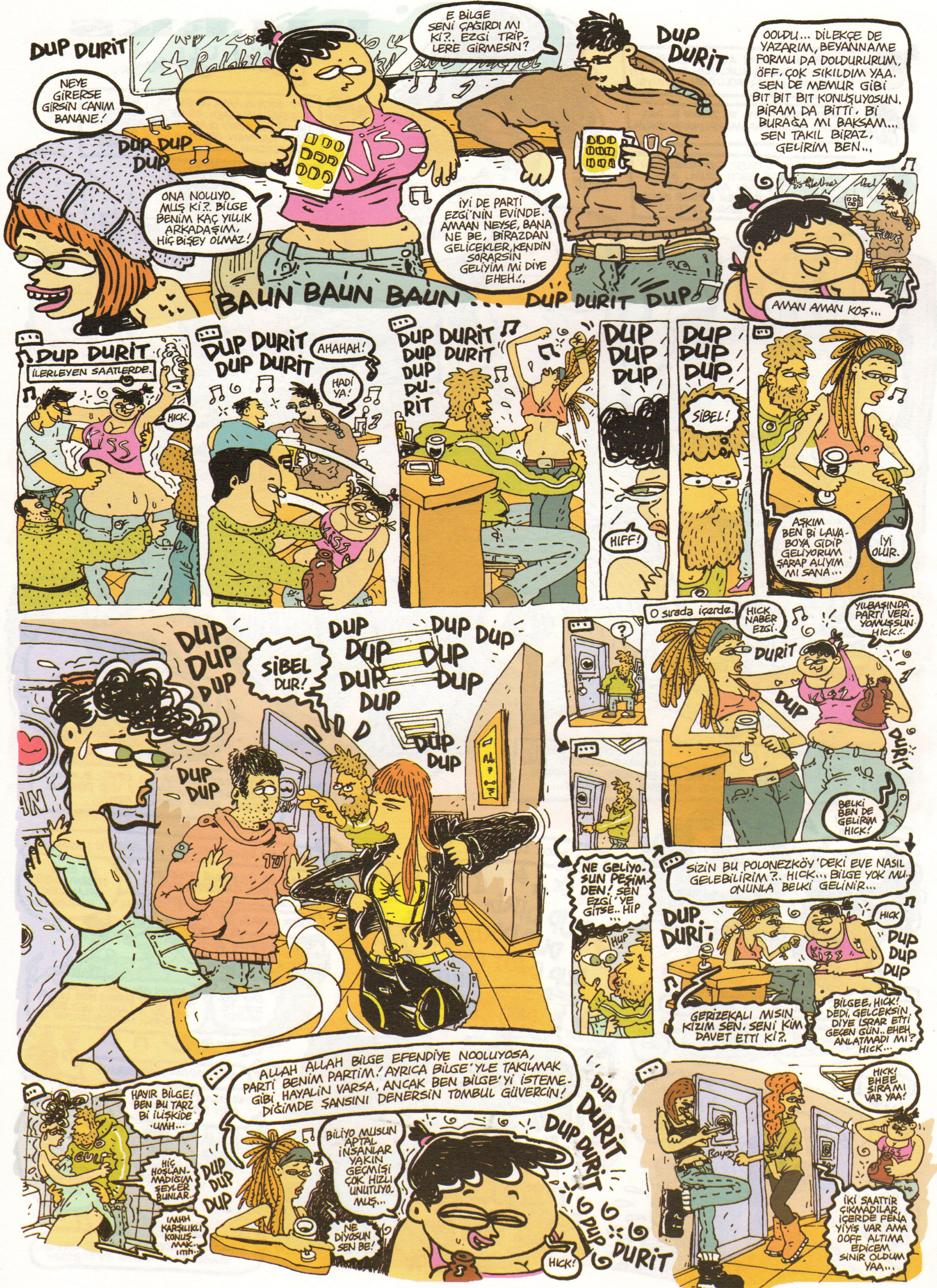
İbrenin çocuğu?

YILBAŞINDA NAPIYOSUN?

HİÇ BİLMİYORUM YA
SEN NAPIYAKSIN?

BİLGE
EZGİ'LERİN
POLONEZKÖY'DEKİ
EVİNDE PARTİ
MARTİ DİYO
AMA DAHA TAM
KARAR
VEREMEDİM
BEN..

VALLA SEN GİDERSEN BEN DE GELİRİM.
YOKSA SIKICI OLUYO EV PARTİSİ..

Ah vre Zafiraka! Dedem ve Ustam

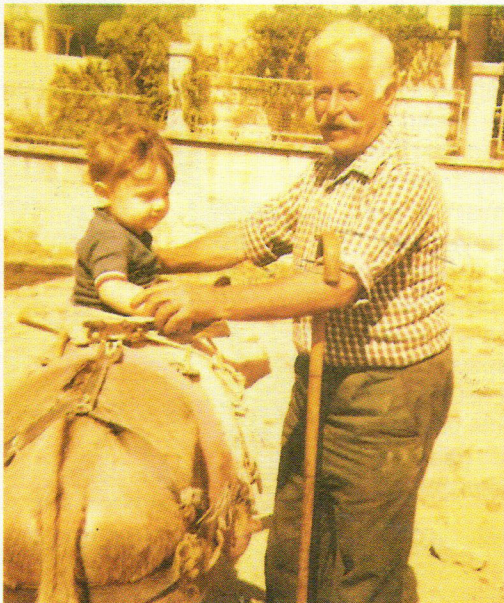

Mantar mevsimi geldi gidiyor ama mantarlar o kel kafalarını bir türlü topraktan çıkartmaya cesaret edemiyorlar. Nasıl etsinler ki? Aiolos aylarca ciğerlerine depoladığı havayı günlerdir öyle bir üfürüyor ki!... Önceleri hüzünlü bir şarkı gibi yumuşak başladı sonrasında şiddetini artırarak ayağımızı anakaradan kesti, adada mahpus kaldık. Azıcık yağmur yağsa!.. Ailos da birazcık güneyden esse sedef şapkalarını göreceğiz. Sepetim neredeyse bir aydır kapıda bekliyorum. Ne keyiflidir gece ziyaretleri... Sobanın üstüne mantarları dizip... Yanına da bir kanata şarap... Ve barbaların bitmez hikayelerini, anılarını dinlemek...

Mantarlar çıkmıyorlar ama gemiden kafalarında kas-ketler, alacalı kıyafetler, bellerinde fişek dolu palaskalar ve birer ikişer köpekle ada dışından gelen avcılar mantar gibi bitiveriyor... Adanın avcıları da bu durumdan şikayetçi. Zira dışarıdan gelenler özel avlak yerlerinde avlanabilirken adanın avcılarına nedense o araziler yasak... "Doğayı en iyi koruyan avcılardır" deniyor. Buna inanmak isterim de av mevsimi bittikten sonra doğada bırakılan bunca plastik fişekleri toplasalar diyorum...

Ben şimdi bunlara kızıyorum da onbir-oniki yaşların dayken nasıl hevesleniyordum avcılığa. Bir keresinde pencereden dışarı bakarken karşı ağaca gelip konan kara tavuğu vuracağım diye babamın tüfeğini kaptım, pencereyi açtım, ateş ettim ve mahalle ayaklandı bu arada ağacın gövdesini de becerdim. İspyoncu komşulardan biri gidip bunu hemen dedeme yetiştirmez mi? Dedem bir hisimla geldi tüfeği aldı ve babamı cezalandırarak bir sene tüfeği geri vermedi, ama olsun kendime sapan yaptım, mahalledeki camları hedef alarak nişan almayı öğrendim. Babam çok iyi avcı değildi, arada bir kışları Tuz Gölü'ne gider ördek vururdu. O zamanlar Tuz Gölü tam bir kuş cennetiydi. Yeşil baş ördekler, kuğular, sunalar, angutlar, flamingolar gelir gölü renklendirir, beslenirler, ürerler, yavrularını büyütürler, öyle göç ederlerdi. Şimdi tuz gölü az tuzlu da olsa yerinde duruyor ama kuşları kovduk civardaki sörf okullarıyla sörf cennetine çevirdik. Gölde sörf yapılabilsin diye tuz gölüne tatlı su vererek bütün eko sistemi altüst edip tuzlu su canlılarına da sörf öğretip gönderdik...

Ah vre Zafiraka! Dedem adanın en usta avcılarından idi. Tüfeklerini binbir emekle kendisi yapar kimseye güvenmez, illetmezdi. 1974'te av tüfekleri Rumlardan toplatılıp dışarıdan gelen vatandaşlara dağıtıldığında kendi elleriyle yaptığı, geceler boyunca şarabını içerken temizlediği, okşadığı tüfeklerinin başka parmaklara geçmesine dayanamaz olmuştu. Felsefesi de av eti şarapsız pişmez, şarapsız içilmez. Bu yüzden iyi de bir şarapçıydı. Sabahları yarım şişe şarapla kahvaltı eder, çay lafi geçince küfür edilmiş gibi kızardı. Sadece hastaların çay içtiğine inanmıştı. O zamanlar adaya elektrik akşam yediden onikiye kadar verildiğinden buzdolaplarımız yoktu, bu yüzden yemek günlük pişirilir tüketilirdi. Artan yemek oldu mu onunla kahvaltı yapar yoksa tuzlu sardalye veya sobanın üzerinde maşa da pişirdiği peynirle şarabını içerdi. Her akşam da koltuğunun altın da gazete kağıdında sarılı bir şişe diğer elinde baston dimdik gelirdi eve. Bir sene Ramazan ayı tam bir iştenceye dönüşmüştü. Ben İstanbul'dan adaya geldim, onun yanında kalıyordum. Her gece davulcu penceremize dayanır ve davulu var gücüyle dedemi uyandırana kadar çalardı. Dedemde uzun donuyla kalkar pencereyi açar, o içerde, davulcu merdivenin basamaklarında oturur şişeyi devirirlerdi. Anneannem öldükten sonra bir Paskalya'da komşusu olan emekli bir albayı yemeğe çağırmıştı, adamcağız elinde pastayla geldi, sofraya baktı "Zafir

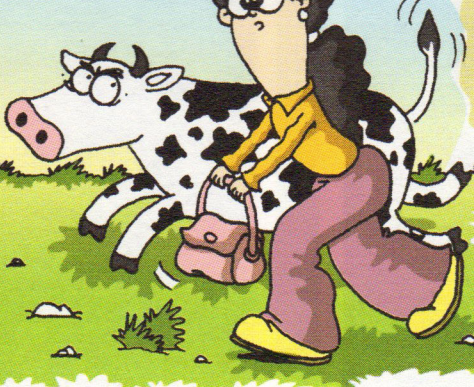
Berna Yangın Silopiden bildiriyor...

Burayla ilgili insanın komik olandan çok acıya dair söyleyecekleri daha fazla. Yine de ben komik ve güzel olanları cimbızlamayı tercih ediyorum çünkü bazen gerçekleri anlatmak insana pahalıya patladığı gibi buranın kimilerinin anlattığı kadar korkunç olmadığını da göstermek istiyorum.

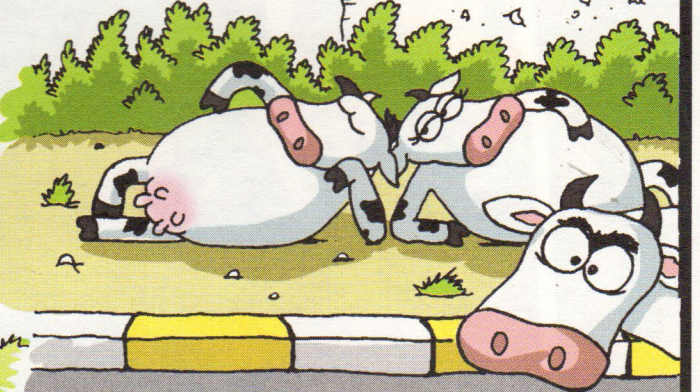

Herneyse Silopi'nin neyi meşhur deseler sarımsık ilek cevabım. Çocukları olurdu. Of kadar çoklar ve güzeller ki...

Sinekleri kadar ineklerinde sayıca bir hayli fazla ve arsızlar. Sabahın köründe, hava aydınlanmadan servise koştururken etrafındaki ineklerle yarışmak zorunda kalmak da bambaşka bir heyecan...

Bir de zibil gibi sinek var burada havaların soğumuş olması zerre azaltmadı sayılarını. Sürekli ağzımıza, gözümüze saldırı halindedir. Batının sineklerinden çok daha arsızlar desem abartı olmaz. Havada çiftleşirken orgazm sigaralarını içmek bana düşüyor ve sigaraya gelen zamandan sonra bu durum haddinden fazla canımı sıkıyor.

Hani yolun ortasında kaldırım misali yeşil alanlar vardır ya.. Burada yok çünkü inekler yeşillığe dair ne varsa kurutmuşlar, o kaldırım misali yerleri de fena parsellemişler. Hergün sabahtan akşama kadar orada yatıyorlar.

Burada sık sık elektrikler kesilir bazen sular da olmaz ama en fenası elektrik kesintisidir. Sürekli karanlıkta kaldığım için deli gibi mum tüketmek zorundayım. Evim her yerinde yanan bir dolu mum, birazdan salonun ortasında bir ayın başlayacak izlenimi uyandırır ve ben günahlarından anırmaya hazır mübarek bir insan olurum adeta.

Alkol satan sadece tek yer var Silopi'de. Oradan da bir kadının alış veriş yapması çok mümkün olmadığı için erkek arkadaşlar vasıtasıyla gizli saklı temin ettiğim şarabımla dillere desetan bir aşk hikayesi yaşarım. Aslında biraydı daha çok severim ama onları eve taşımak ve çöplerini imha etmek daha sıkıntılı olduğundan son yılın en sağlam şarapçısı olma yolunda emin adımlarla ilerliyorum.

efendi sofranızda çok zengin" dedi. Dedem ağlamaklı bir sesle "Sofra zengin ama yatak fakir vre efendi" cevabını verdi. Bir keresinde de öyle ileri gitmiş ki, onun gibi adı da şarapçı olan arkadaşlarıyla deniz kenarında, yanlarında

götürdükleri birkaç galon şarabı bittirdikten sonra denize bakıp iç çekerek bir anda denizin şaraba dönüşmesi hayalleri kurmuşlar; "İncildeki mucizeler gibi olsaymış da deniz şaraba dönüşseymiş, kayıklar da bardak olsaymış, hiç affetmezler anında bittirlermiş." Dedem rakıyı da susuz içerdi... Malum rakı da her zaman ki gibi pahalı, para da kıt, bu yüzden rakı çabuk bitmesin diye ahbabları birgün onu rakıya su katması için zorlamışlar, o da şöyle demiş; "Ade vrel. Fabrikası bilmiyor mu, su katılacak olsa onlar katardıl. Ade ya masl."

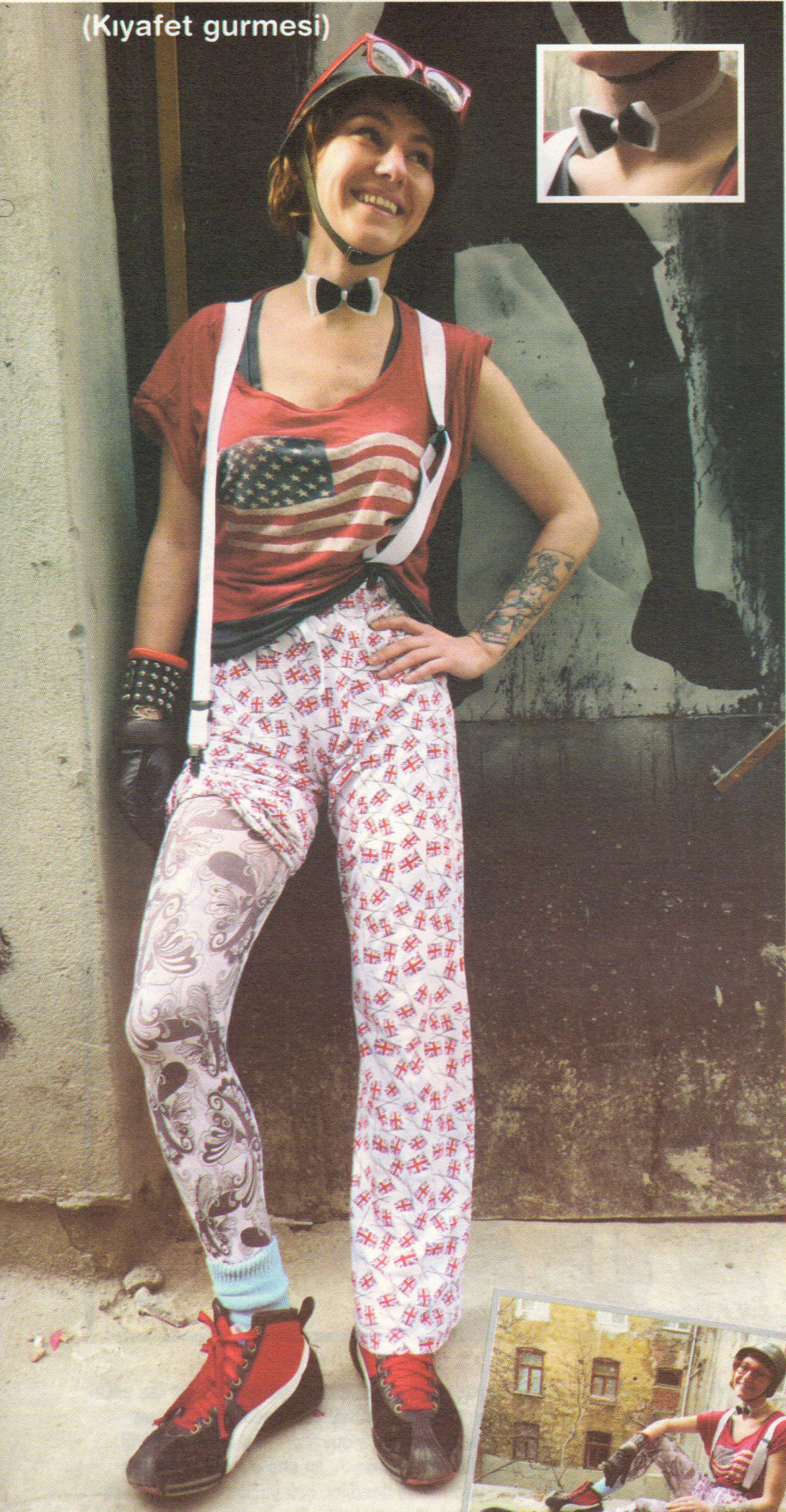
Uzun boylu, mavi gözlü, kırmızı yanaklı, iyi bir taş ustasıydı. Adanın tüm okullarının, Bozcaada okulunun ve Metropolitane'nin bahçe duvarları hep onun eseri idi. Aynı zamanda fırın ustasıydı, en son alayda yapılacak fırını onun yapmasını istediler, çok yaşlandığından çalışmayacağını söyleyince her gün fırın bitene kadar askerler onu eşekle evden alırlar alaya götürürlerdi, orada çalışanlara oturduğu yerden talimat verirdi. Aynı zamanda iyi bir semerciydi.

Seksen dört yaşında ilk kez hastalandı. İstanbul'a doktora götürdük. Sigara (gündüz üç, gece bir paket, birinci içerdi) ve şarabı bırakmasını söyleyince doktora baştan aşağı baktı. "Peki susayınca ne içeceğim" diye sordu. Doktor su içeceksin deyince dedem gülümsedi "Ben su içersen taşlar bile bana güler" dedi. Annemle, teyzem şarabı yasakladılar, bense fırsat buldukça gizlice ona birer ikişer bardak verdim. İki sene de böyle yaşadım ve aramızdan göçtü. Çok dindar değildi dedem. İyi bir Hristiyanın hayatı boyunca dört defa kiliseye gitmesinin yeterli olduğuna inanırdı. Birincisi kırkı çıkınca, ikincisi vaftiz olurken, üçüncüsü evlenirken, dördüncüsü de tabut içinde ve onu bizler dördüncüsüne götürdük... (Gökçeada)

>SOKAK SİTİL *Baştan çıkartıcı,*

NURBENLİ HAYRETKEŞ

(Kıyafet gurmesi)

NOTACAN DİKSES (Müzik yarışmacısı)

Sevgili Notacan, bu soyut tabloya bakıyorum, renkler ve lekeler arasında aşına olduğum bir tek biçim seçebiliyorum. O da gitar. Gerisi keşmekeş. Köy muhtarı hanımı ile tüfekli komando eri askerlik hatırası arası bir kıyafetin va. Kategori arıyorum bulamıyorum. Şalvarla gitar, yer kumbarasıyla bukalemun sırtı hırka harika bir uyum içinde. Buram buram Anadolu kokuyor. Boynundan sarkan mavi Muleruj salatalarla başındaki Borsalino kasket ise beni birden Paris'ten aldı, Şikago'ya fırlattı.

Doğuyla batıyı bir büyücü gibi harmanlamışsın. Sen bir Avrasyaşın Notacan diyeyim de kurtulayım bu azaptan.

ORHÂNE BANKASYAOĞLU

(Hipi torunu kuzeni)

Orhaneciğim, istersin kritik etmeye yukardan başlayalım. Medusa stili saçların aklımı başımdan aldı. Tepeden omuzlarına inebilmek için itişip kakışan iki tomar yılanın ortasında nasıl şipşirin gülebildiğine akıl erdiremedim. Bluzun harika. Mor ve ötesi bile senin bluzunun iki yüz metre berisinde kalır. Boynuna doladığın gökkuşağını uçlarından biraz daha çekersen o güzel gözlerin daha da inileşir. Alt kısm harika. Giyim kuşamın parayla pulla ilgisi olmadığının ayaklı kanıtısın. Dayınların ve amcamlarının eski pijamalarından muhteşem bir pantolon çıkarmışsın. Araya karışan yer bezleri ve desenli kağıt peçeteler bomba gibi kıyafetine apayrı bir esinti katmış. Sol ayağıyla yaptığım dil çıkaran pabuç espirisini çok tuttum.

Sevgili Nurbenliciğim, sanki pazar yerine gitmişsin, pazar tentelerine tırmanmışsın, tentelerin üzerinde yaylanıp yaylanıp çift perendeyle atlamış, aşağıdaki türlü çeşitli giysilerle dolu işporta tezgahına balıklama dalmışsın. Bir süre dipten gittikten sonra tekrar yüzeye çıkmışsın. Bu arada saçın başına, boynuna, üstüne yosun mosun misali bir takım giysiler takılmış, dolanmış. O denli özgür bir tarz. Gece olduğu halde seni bize pırl pırl gösteren

özel gözlüklü kaskın bir harika. Omuzdan dolamalı jartiyerini ayağının ucuna indirip desenli çorabını da papyonuna kadar çekebilersen beynimizi bir iki dakika daha fazla durdurabilirsin. İşgalden dönen pusulayı şaşırmış Amerikan askeri konseptine bayıldım. Duvara özgürce düşen gölgen de çok hoş. 31 Aralık gala gecesi bizimlesin Nurbenli...

İç gıcıklayıcı stiller!

YAZAN: YUDUM İÇİMSU
BERRAKŞELELE

FİTNAT SOSLUGİL (Kızarmış tavuk restoranı sahibesi)

Fitnat hanım, çok şıksınız. Şapkanız mı, peruğunuz mu, papağanınız mı, her ne haltınızsa o civil civil nane sizi harikulade gösteriyor. Anlıyorum, omuzlarınıza attığımız kirli ayak havlusu giyim konusunda sıradanlığa

başkaldırınızı simgeliyor. Eteğinize sarılan mor ahtapotun farkında mısınız bilmiyorum. Üstü solukbenizli bacaları kızılderili bir hanım olarak elbette barış ve kardeşliği simgeliyorsunuz. Patlamış mısır gibi patlayıp ip çeperleri dia kıvrılmış postallarınız size çılgın bir hava vermiş. Yıllar sizi eskitemedi Fitnat

Hanımcığım. Ajda Pekkan'ın babaannesi olduğunuzu bilmeyenler, sizi onbeş yaşında sanır.

MÜCEVHER HALABABA

(Stil Fukaraları Vakfı yöneticisi)

Her şeyiyle Mücevher Halababa hanımefendiye ait çok özel bir kreasyon. Çok farklı görüşte iki kişiyi halatla birbirine bağlamışlar duygusu veren çift kişilikli ceketin beni çok çarptı Mücevherciğim. Üstte bukletle buklet, çiçek çiçek açan, kelebek kelebek uçan saçların, ortada havai fişek deposu patlamış kadar cümbüşlü, göz alıcı ceketin ve kuşağın, altta oniki dev adamın onikisi birden içine girse yine de geriye bol bol yer kalacak gibi duran Şarlo tipi ekose pantolonunla üstü halam altı babam bir kombinasyon yapıp manyağa dönderdin beni. De git hadi. Siparişleri hazırla. Dünya palyaçoları heyecanla bekliyor seni.

HEVENK CİSMİŞAH PELESENK

(Montaj sanayii devi eşi)

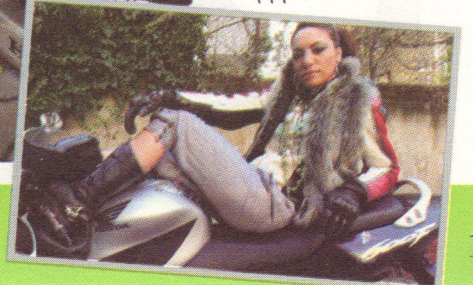
Vay başıma gelenler. Görmедim ben hiç böyle bir... Ölme e mi Cismişah. Nerden başlayacağımı şaşırdım ayol. Şapkan çıldırttı beni. Aynada kıyafetine baktıkça beyinde oluşan "Neyim ben?", "Nedirim?", "Neler oluyorum" gibi binlerce çözümsüz soru sanki maddeleşmiş, boğum boğum, düğüm düğüm kafana çöreklenmiş. Vücuduna sardığın, doladığın kan davalı renklerin didişen uyumsuzluğu, yeleşinin bitki motifleri arasına saklanmış bir leoparın, senin göbeğinden bize bakıyor olması, ayak bileklerinden birinin paçalı güvercinleri, diğerinin sarımaşıklı bir ağaç kökünü anımsatması, Alien yumurtası gibi çantan, ille de o bakışın emdi enerjimi. Bitirdi beni. Beş litrelik kadehinde zehir olsa, ben içerim bana getir ha-yatım. Yeter ki bir salise daha görmeyeyim bu acı halini.

RIHANNA FONDA (Otomotiv kralı prensesi)

Selam Rihannacığim, gidiyor musun bilemedim. dikkatini dağıtmak istemem. Ayaklarınla kullanılıyor olabilirsin. Olağanüstü bir bütünlük sağlamışsın. Üzerinde, cumartesi, pazar ve bayram günleri dahil 365 gün yetecek kıyafet var. Omuzlarına attığın genç kurtun dişlerini heder etmeyip onları da çenenin hemen altından doğup leğen kemiğinden yere doğru dökülen renkli taş deresine katmış olman çevre bilincinin ne kadar geliştiğinin göstergesi. Eldivenlerin ve çizmelerin altına giydiğin siyah motosikletle inanılmaz bütünlüşmüş. Rihannacığim, öyle bir bakıyorsun ki galiba sen bu dediklerimin hiçbirini anlamayacak raddede transformirlaştırmışsın. Beyhude konuşmayayım.. Baayyy!..

Bugün 29 yaşına bastım. Doğumgünlerimi kutluyorum hala, kendi kendime bile olsa kutluyorum. Son bir kaç yıldır değişik şeyler oluyor o gün, farklı hissediyorum, sanki varoluşuma dair bir gün oluyor. Belki insan doğumgününde kendine daha dürüst oluyor, kafasına birşeyler dank ediyor. Dünyaya gelişini düşünürken ölümünü de düşünüyor ve bu sebeple daha gerçekçi oluyor.

Doğumgünüm olması sebebi bugün herkes peşimde. Ablam Avustralya'dan aradı. 1 saat konuştuk. Ardından Almanya'dan en büyük dayım. Çok ümit dolu bir gün, buluşmanın ümidi var. Bugün kesinlikle melankolikliğe yer yok. Küs olduğum arkadaşlarım bile anıyor, yada ben onları anıyorum ve banışıyoruz. En çok eski arkadaşlarım unutmuyor doğumgünümü. Bende kendimi şımartıyorum, bulaşık yıkamayıp, dışarı çıkıyorum kahvaltıya, ne istersen onu ısmartıyorum. İhlamur çok güzel.

Dilek dile diyor bir arkadaşım, heyecanlanıyorum, diliyorum ve tabii ki hemen dileğimi herkesle paylaşıyorum. Bozuldu diyorlar. Sonra deniz kenarına gidiyoruz, İstanbul'da olduğumu farkediyorum. Bana ait birşey atıyorum denize ve bir dilek daha diliyorum. Bütün gün değişik dilekler dilesen olmaz mı diye soruyorum, tek bir şey dile diye uyandırıyor beni. Diğer herşey pahasına bir dilek dile. Off ne zor şey, diğer herşey pahasına bir tek şey istemek, o an hayatında en çok ihtiyaç duyduğun şeyi bulmak.

Ama belki de haklılar, diğer herşey uğruna bir tek şey dilersem belki onu başarabilirim. Bu yeni yaşımda birşey başarabilirim en azından. Bu da hiç fena sayılmaz. Hayat o kadar kontrolümüzde mi ki sanki? Bir yerde galiba çaresizliğimle yüzleşiyorum.

Kendimde değiştirmek istediklerim çok fazla. O tarafımı geliştireyim, bu tarafımı geliştireyim derken, hormonlu muyum neyim? Hiçbirşeyden eksik kalmamak, o programdan bu programa koşmak, bir taşla bilmem kaç kuş vurmak, oraya gitmişken onu, buraya gitmişken bunu yapmak. Ortalama biri olduğumu kabullenmem gerek.

Sonra keşke şöyle biri olsaydım böyle biri olsaydım... Daha sessiz sakin biri olmak isterdim mesela ama bugün hatırlıyorum ki ben hep yaramazdım. Ağaçlardan sarkar, çamurdan boya yapar, ahlama kızınca bisikletime atlayıp evden kaçarım. Demek birazda kendimi teslim olduğum gibi kabul etmeliyim, hem yaramaz olmak ta bazen işe yarıyor. Herşeyi ile ideal olmak mümkün değil, insan belli şeyleri iyi yapıyor. Nereye kadar kendimi değiştirmeye çalışacağım ve nereye kadar kendimi olduğum gibi kabul edip, tüm hatalarım ve beceriksizliklerimle kendime teslim olacağım?

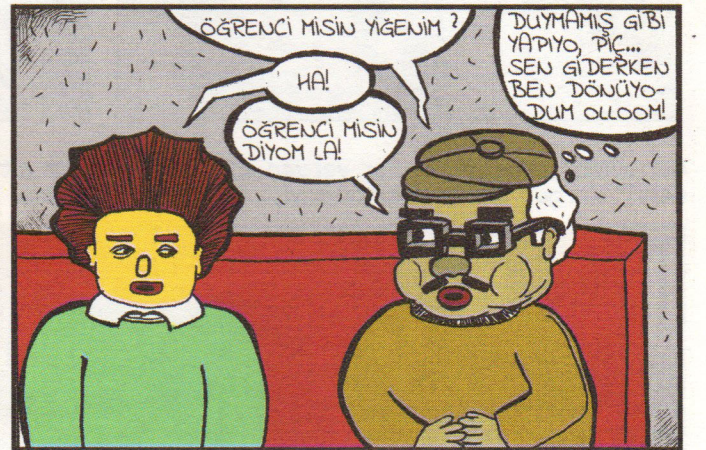
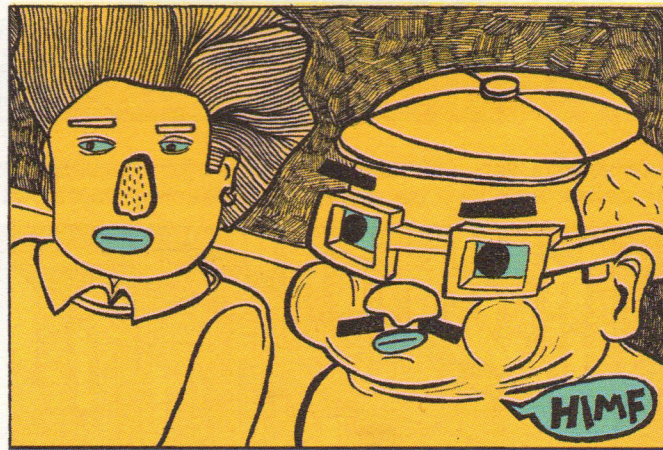
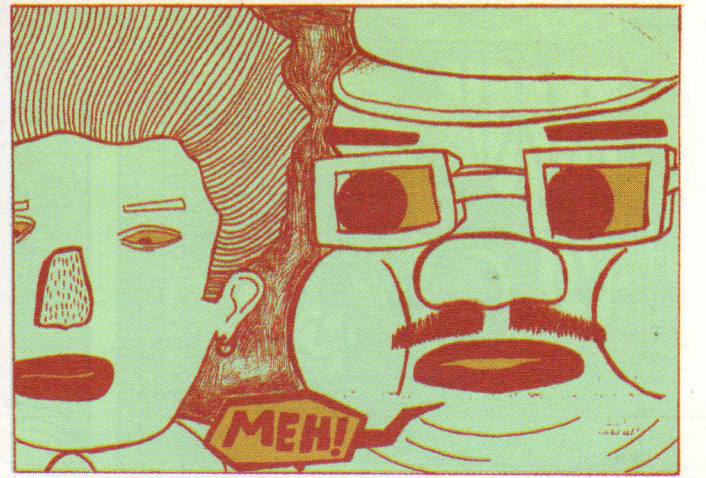
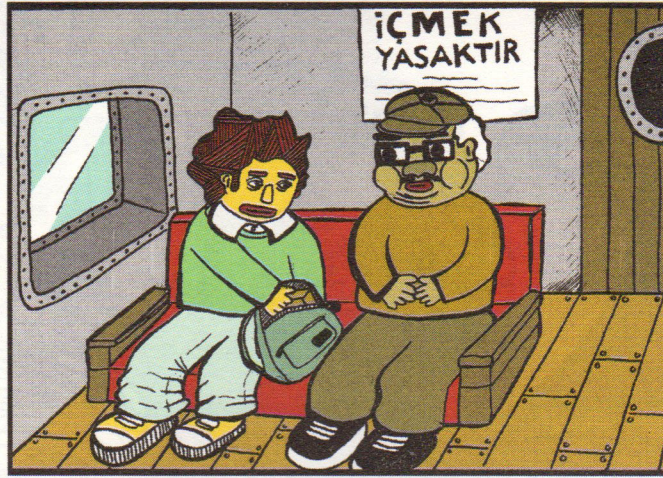
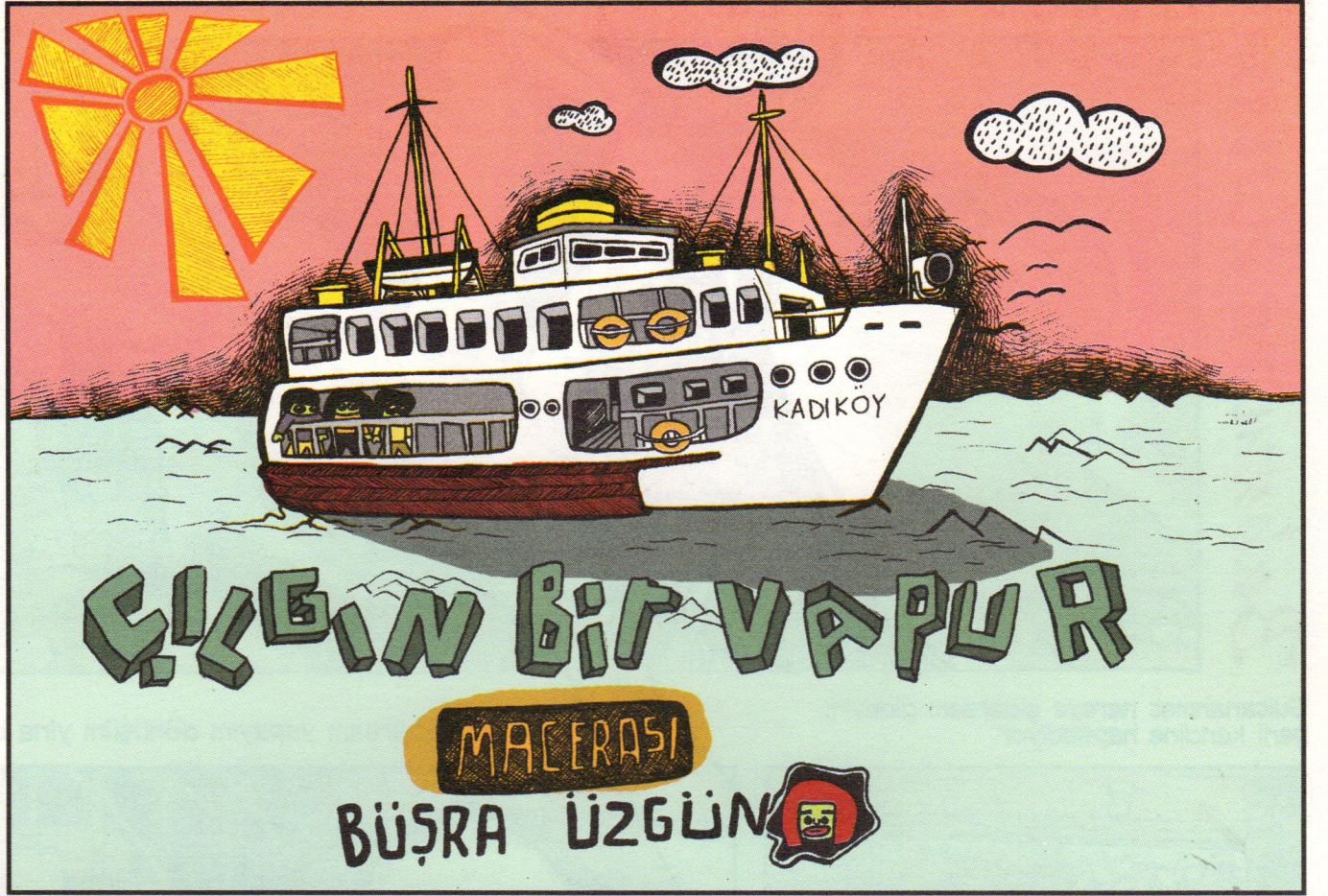
Hayata teslim olmak ne güzel olurdu, birbirimize teslim olmak, sevgiliye teslim olmak... Ama bu sistemde teslim olmak mümkün mü?

Kendini güvende hissetmek, gelecek endişesi duymamak, hep mücadele etmek zorunda hissetmemek, birbirimizi kıskanmamak, hayata direnmemek ve karşımızdakine güvenmek çok zor gözüküyor. Teslim olalım da neye teslim olacağız? Her koyun kendi bacağından asılır diyip, günü kurtarmaya mı çalışacağız?

İnsanın azami çıkarı peşinde koşan bencil bir varlık olduğuna inanılan bu capitalist sistemde birbirimize nasıl güvenip teslim olalım? Ne de olsa her birey kendi çıkarını bırak, azamisi peşinde. Şirketlerin azami kar peşinde oldukları kesin. Çok uyanık olmalıyız artık. Hayatımız bir yerde o kadar kontrolümüzde değil ki, kontrol manyağı olmamak mümkün değil. Acaba başka türlü bir sistemi yaşıyor olsaydık hayatta ve birbirimize daha çok teslim olabilir miydik?

Belki o zaman kendimizi bu denli yalnız hissetmezdik ve yüzümüzdeki ifade bu kadar endişeli olmazdı. Bir kadın olarak ta hayatta teslim olmak iyice güç. Eski kanlarını öldüren bunca kocanın, hala zorla evlendirilen genç kızların, beşik kurtmesinin olduğu bir ülkede, kocamıza mı teslim olacağız?

Geçen sene tam bugün Küba'da idim... Doğumgünümü Trinidad şehrinde yeni tanıştığım Kübalılarla geçirdim. Küba'da sokaklarda suç oranı çok düşük. Bu tanımadığım şehirde gece tek başıma dolaşırken önce biraz korktum ama sonra kendimi oldukça özgür hissettim. Küba'da maçluk hiç yok değil. Yine kadınlar erkeklerle göre daha çok temizlik ve yemek işleri ile uğraşıyor. Ama öyle eski kanlarını öldüren bir sürü koca olduğunu pek sanmıyorum. Sanki Küba suç sorununu herkes iyi eğitim vererek çözmüş. İnsanlar

çok eğitilmiş ve sokakta herkesle herşeyi konuşabiliyorsunuz. O küçük şehirde bile her gece canlı müzik ve dans var. Tam süslenip gece dışarı çıkırdım ki kaldığım evin önünde yağmurdan kaçan Roque ile tanıştım. Biraz sohbet ettikten sonra müzik olan meydanı görüşmek üzere sözleştik. Roque Afrika kökenli bir Kübalı ve çok zeki birisi. Üniversite'de 5 yıl modern dans okuduktan sonra Afrika dansları yaparak hayatını kazanan bir dansçı. Kendini gerçekleştirebilmiş biri. Öğreniyorum ki meğer bu küçük şehir zamanında dünyada en çok şeker üretiminin yapıldığı yermiş ve Afrikadan köleleştirip kaçırılan insanların Amerika topraklarındaki ilk durağı imiş. Bir çok afrikalı bu şehirden tüm Amerika'ya dağılmış. Çok meşakatli şeker üretimi sırasında büyük işkenceler görmüşler. Günde 18 saat çalıştırılmışlar. Ama şimdi Küba'da tarih gerçek anlamda değişmiş. Roque 5 sene üniversiteye gidip dans okuyabiliyor ve ikinci sınıf vatandaş muamelesi görmüyor. Bu sebeple Küba benim için dünyanın en ileri yeri, çünkü Küba'da ırkçılık yok. Irkçılığın olmaması normal bir şey gibi geliyor Kübalılara. "Burda ırkçılık yoktur" diyorlar rahat bir şekilde. Sizde görüyorsunuz Afrika kökenli Kübalılarla İspanyol kökenli Kübalıların dostluğunu. Zaten aralarında çok ta evleniyorlar-

miş. Bana kalırsa 1949 yılında olan Küba devriminin en büyük başarılarından biri, siyah veya beyaz olmanın hiç birşeyi değiştirmedığı bir ülke yaratmış olması. Küba insanlık tarihi bakımından tek çağ atlamış yer.

Küba'da hala öyle çok zengin olmak mümkün değil. Özelleştirme zenginleri yok. Toprakları tüm doğal zenginlikler herkese ait. Vergiler yüksek ve kimse vergi kaçırıyor. Bir yolsuzluk skandalı olduğunda herkes bundan haberdar ve büyük olay oluyor. Okuma yazma oranı %99. Dağ başındaki okullarda bile eğitimin çok iyi olduğu söyleniyor. Adım başı kütüphane ve kitapçı. Sağlık sistemi de çok ileri ve para kazanma endeksli olmadığı için insanlar sonuç alıyor. Tedavi olmaya gelmiş türklere karşılaştım sokakta.

Sistem azami kar peşinde olduğu zaman, insanların eğitmek, ırkçılığı, ayrımcılığı çözmek te çok anlamlı gelmiyor heralde. Ne de olsa, ne kadar zor durumda, birbirleriyle rekabet eden ve az paraya çalışmaya razı insan varsa sistem için o kadar iyi. Kapitalizm de birlik bütünlüğün devlet ve sermayedarlar arasında olması yeterli. Ayrıca sadece belli sınıfların iyi bir eğitim aldığı adaletsiz bir toplumda da demokrasiden söz etmek te mümkün değil. Ve böylesine güçsüz insanların ve

güçlü şirketlerin olduğu bir toplumda kapitalizm ve demokrasi bariz zıt orantılı. Devlet sermayedarları dinlemek zorunda oldukları sonra...

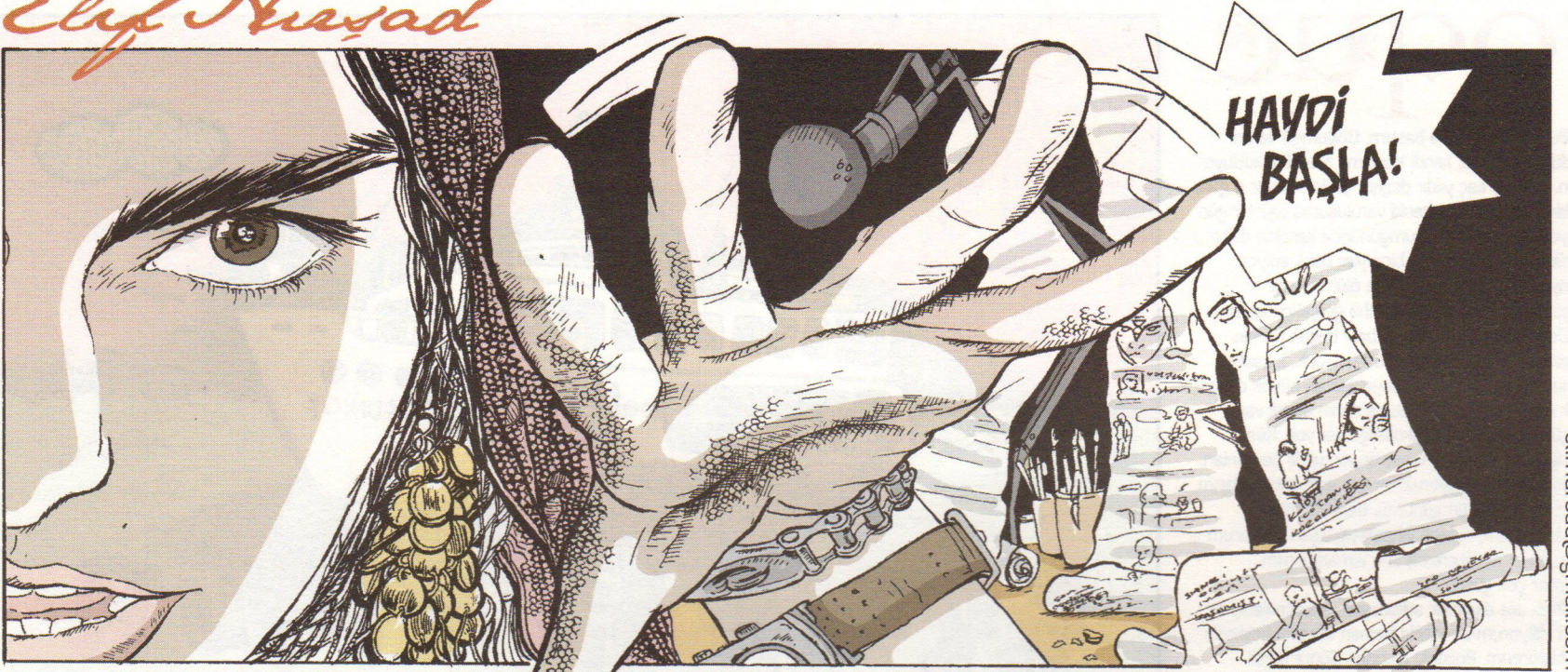
Azami kar değilde dostluğun, insanlığın önemli olduğu böyle bir ortamda insan hayatla ve karşındakıyla çok başka bir ilişki kurabilir diye düşünüyorum. Daha rahat bir ilişki kurar bu kadar stressli olmaz. Fakir olsa da bu kadar stressli olmaz. Mücadele etsede daha huzurlu olur. Ruh sağlığı yerinde olur. Açlıktan ölmeyeceğini, soyulmadığını, kandırılmadığını, sırtından vurulmayacağını, başbakanının CIA ajanı olmadığını bilir.

Amerika Birleşik devletlerine 60 yıldır kafa tutan, iç işlerine karıştırmayan, savaşın, ırkçılığın, hırsızlığın olmadığı bir ülkede büyümek güzel olurdu. Bu uğurda bir ülke olarak bacağından asılmayı göze almak bile gerekse. O birlik bütünlük ve gerçek anlamda özgürlük herşeye bedel.

Onlar mı ileri, bütün alışveriş merkezlerimizle biz mi daha ileri durumdayız?

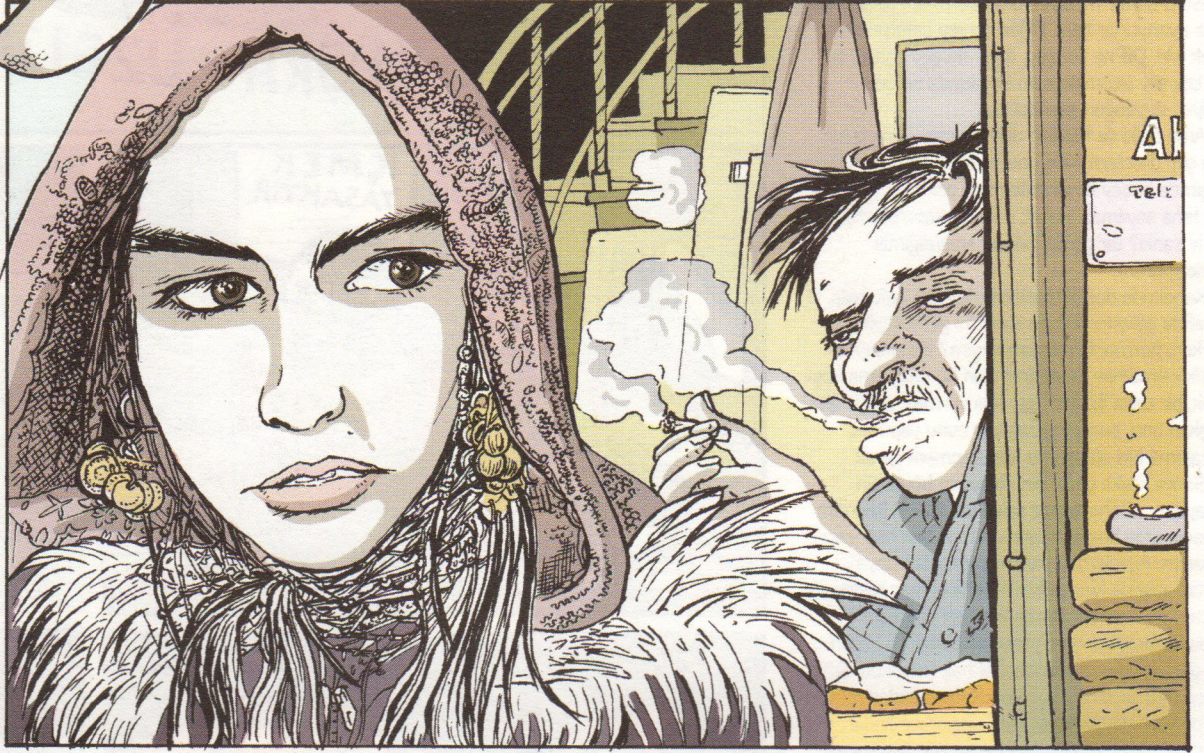
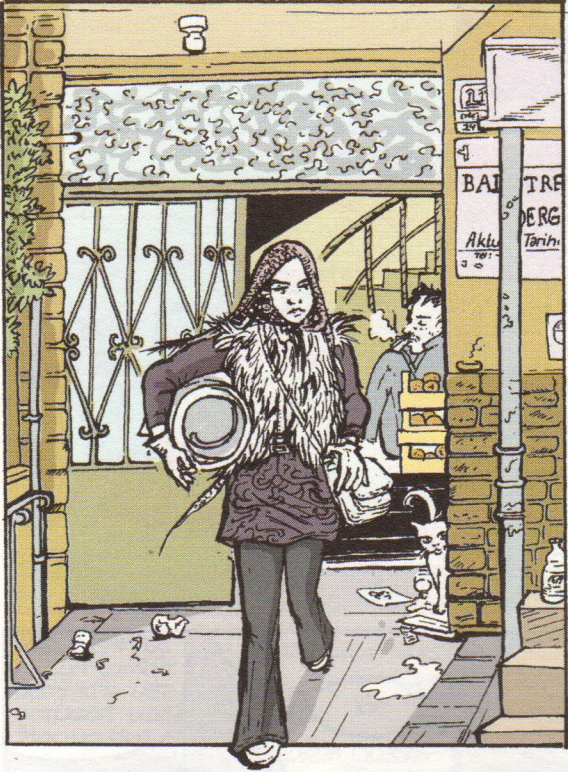
Senin sülaleni satın alırım tavrındaki insancıklanmızla?

İlk defa bir ülkeden ayrılrken hıçkır hıçkır ağladım. Gözümün önünde tanıştığım o insanlar, onların mücadeleleri ve gözlerindeki ışık. En çok onlar hak ediyorlar dünyanın tüm nimetlerini.

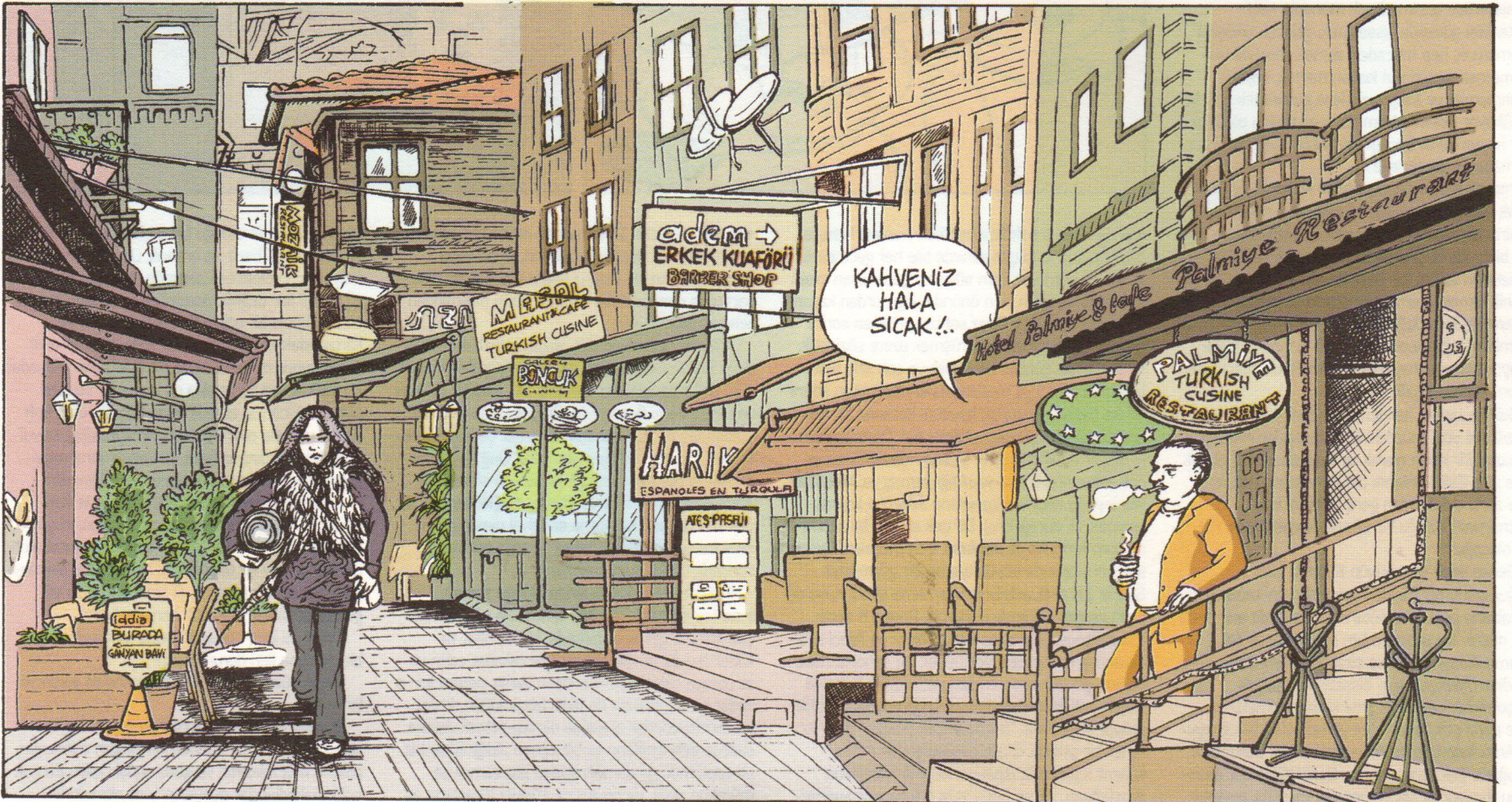

Sultanahmet nereye gidersem gideyim beni kendine hapsediyor.

Her ne yaparsam yapayım dönüşüm yine buraya oluyor...

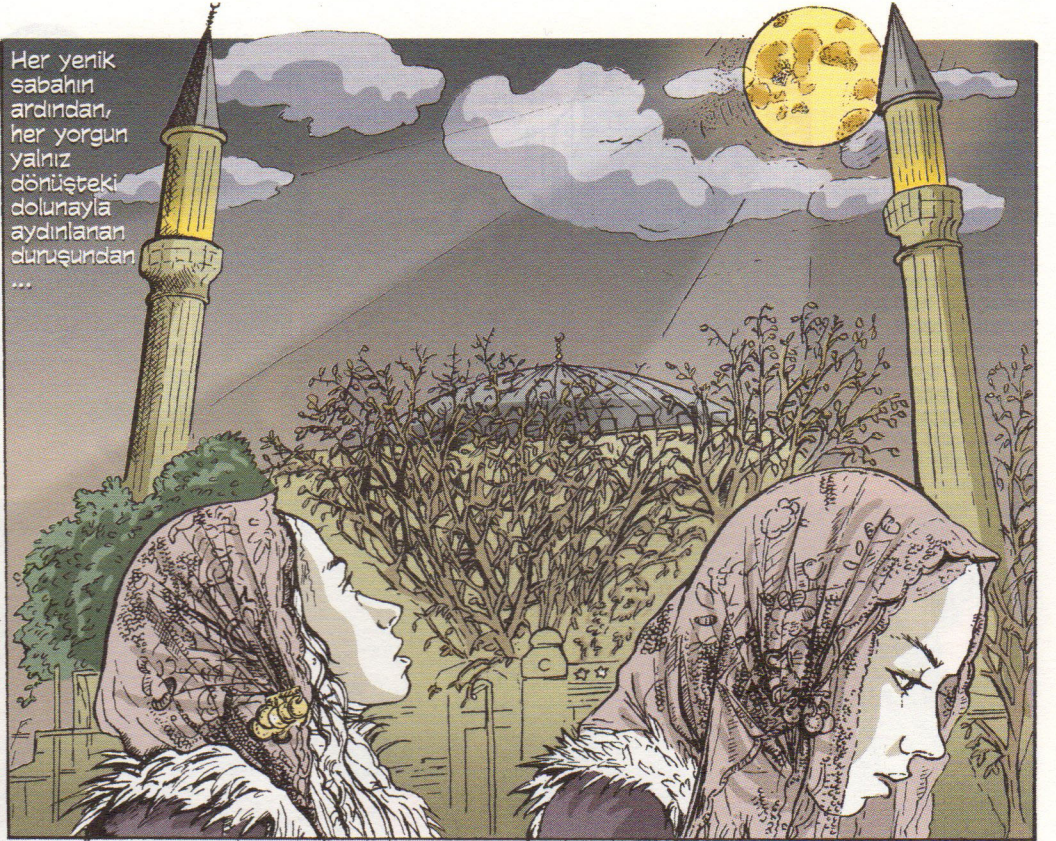

Ait olmak istemediğim her yerden ayrı ama yine de ait olamadığım yer... Sıcaklıktan beni boğan huzurdan uzak tuttuğun için mi sevdim seni? Yorgun gecenin artıklarıyla, akan pisliğiyle dolu bir sokak ama yine de aklanmış, kutsanmış toprak olduğun için mi?

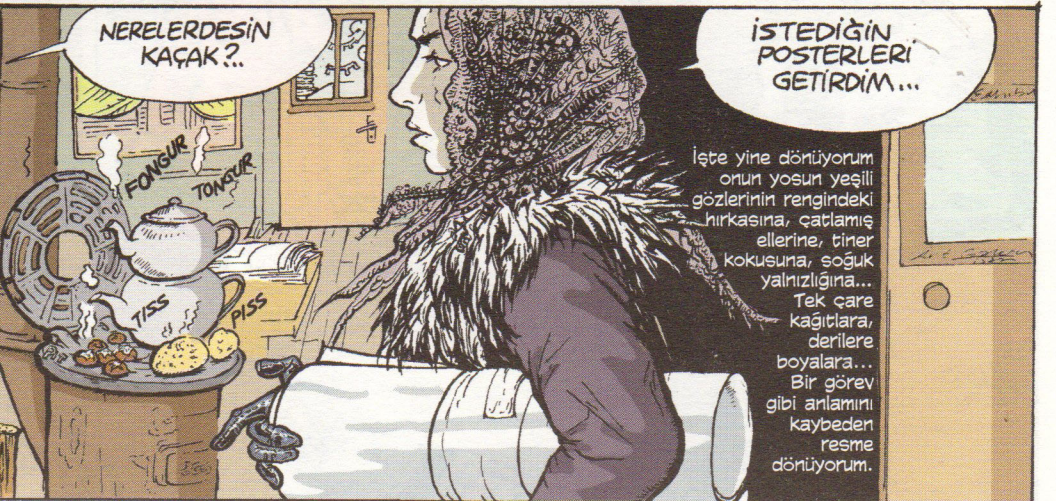
Ne zaman düşersem
düşeyim beni Ayasofya
kurtarıyor. Onun, dik
meydan okuyan
haşmeti bana güç veriyor.

Her yenik
sabahın
ardından,
her yorgun
yalnız
dönüşteki
dolunayla
aydınlanan
duruşundan
...

NERELERDESİN
KAÇAK?..

İSTEDİĞİN
POSTERLERİ
GETİRDİM...

İşte yine dönüyorum
onun yosun yeşili
gözlerinin rengindeki
hırkasına, çatlamış
ellerine, tiner
kokusuna, soğuk
yalnızlığına...
Tek çare
kağıtlara,
derilere
boyalara...
Bir görev
gibi anlamını
kaybeden
resme
dönüyorum.

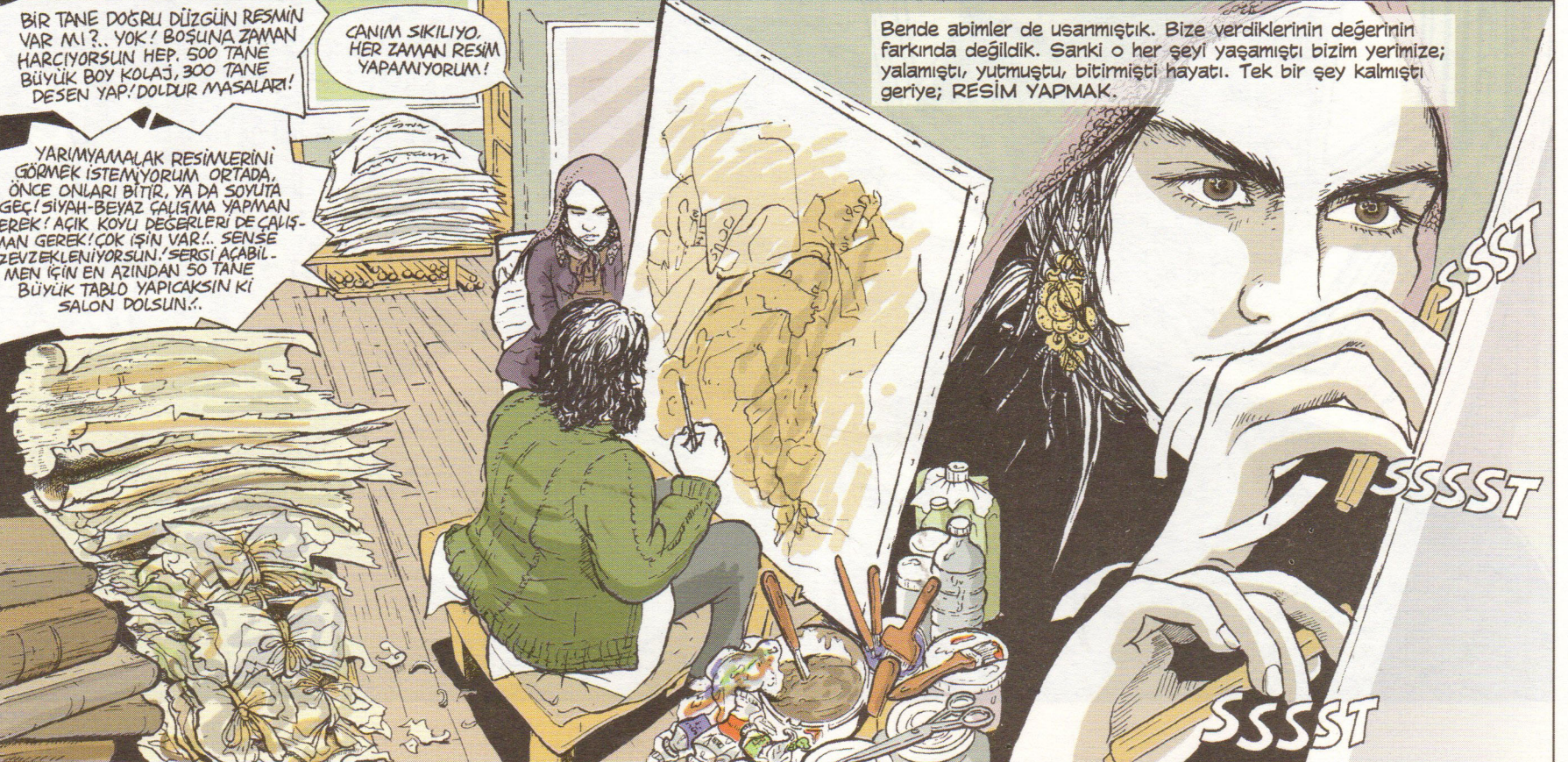
O hiç usanmadı yıllarca "resim
yapın resim yapın" demekten...

HAYDİ SALLANMAYIN
UYUŞUK ŞEYLER!

BİR TANE DOĞRU DÜZGÜN RESİMİN
VAR MI?... YOK! BOŞUNA ZAMAN
HARCİYORSUN HEP. 500 TANE
BÜYÜK BOY KOLAJ, 300 TANE
DESEN YAP! DOLDUR MASALARI!

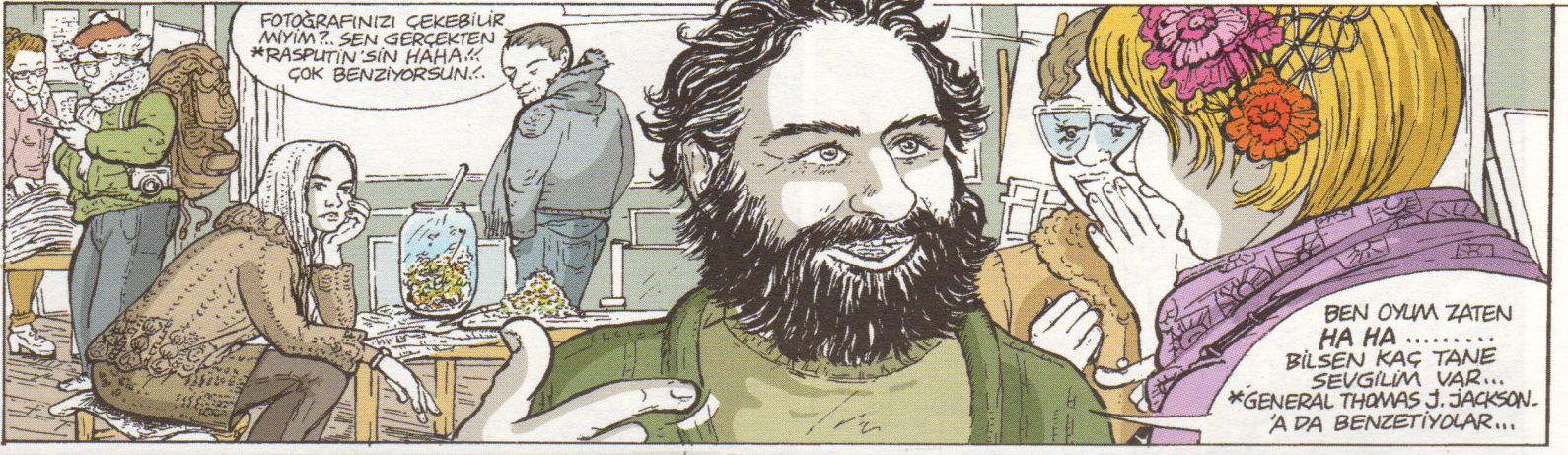
CANIM SIKILIYO.
HER ZAMAN RESİM
YAPAMIYORUM!

YARIMYAMALAK RESİMLERİNİ
GÖRMEK İSTEMİYORUM. ORTADA,
ÖNCE ONLARI BİTİR, YA DA SOYUTA
GEÇ! SIYAH-BEYAZ ÇALIŞMA YAPMAN
GEREK! AÇIK KOYU DEĞERLERİ DE ÇALIŞ-
MAN GEREK! ÇOK İŞİN VAR!.. SENSE
ZEVZEKLENİYORSUN. SERGİ AÇABİL-
MEN İÇİN EN AZINDAN 50 TANE
BÜYÜK TABLO YAPICAKSIN Kİ
SALON DOLSUN!..

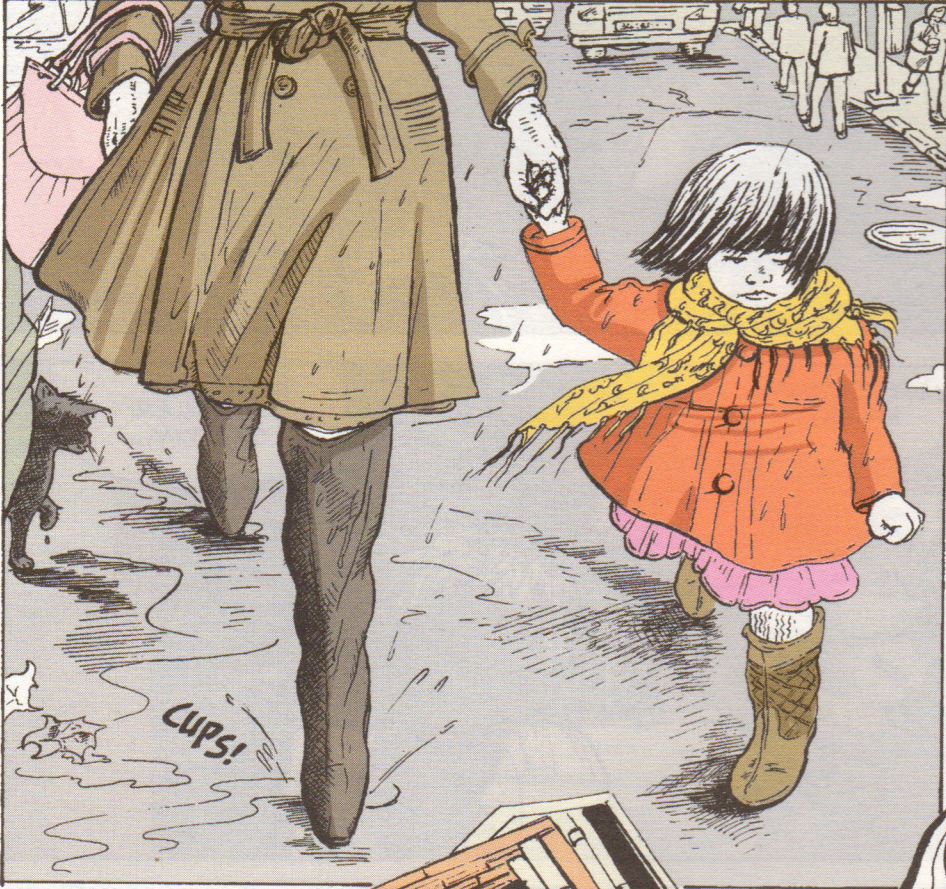
Bende abimler de usanmıştık. Bize verdiklerinin değerinin
farkında değildik. Sanki o her şeyi yaşamıştı bizim yerimize;
yalamıştı, yutmuştu, bitirmişti hayatı. Tek bir şey kalmıştı
geriye; RESİM YAPMAK.

Evet, inanmışım en çok ben inanmışım. Yıllarca içtiğimiz çayların, yaptığı otların karışımında saklı bir büyü müydü? O bir büyücü müydü? Hareketleriyle, bakışıyla herkesi kendine dahil ediyordu. Belki de içimdeki tutkuydu ondaki anlama anlam katan... Daima diri gibi, daima ölü olan inançtı...

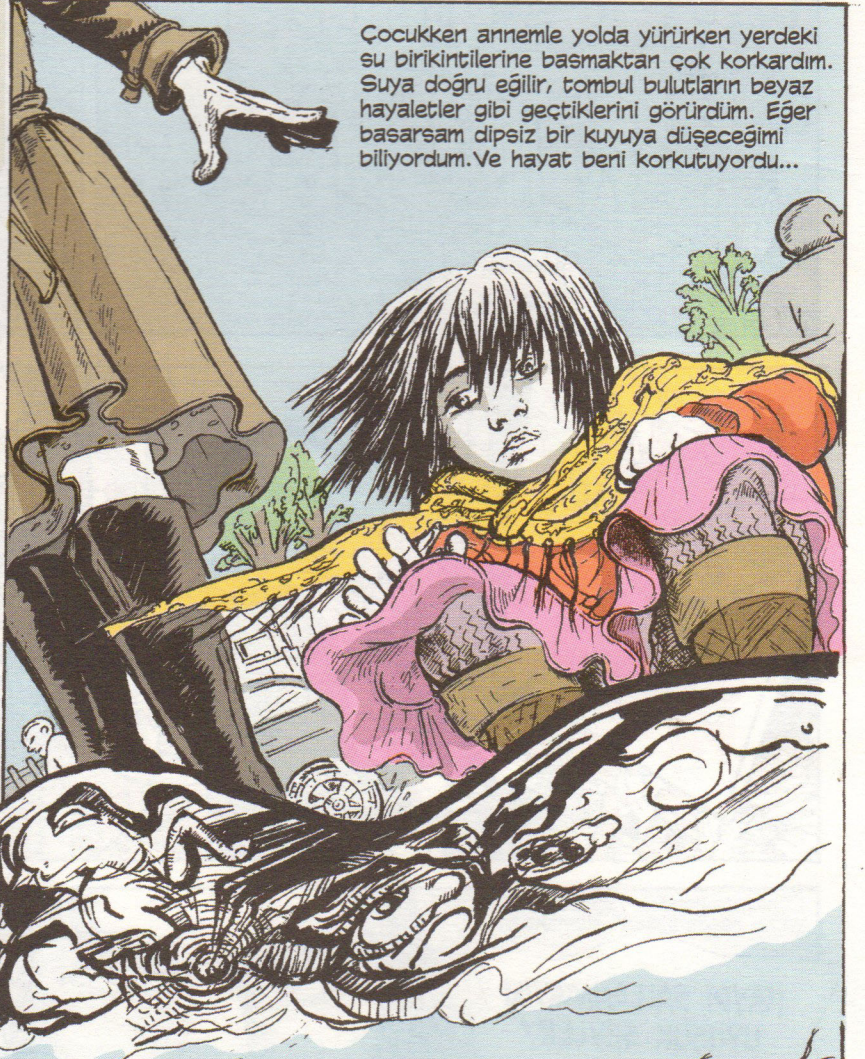

FOTOĞRAFİNIZI ÇEKEBİLİR MİYİM?... SEN GERÇEKTEN *RASPUTİN'SİN HAHA... ÇOK BENZİYORSUN...

BEN OYUM ZATEN HA HA BİLSEN KAÇ TANE SEVGİLİM VAR... *GENERAL THOMAS J. JACKSON... A DA BENZETİYOLAR...

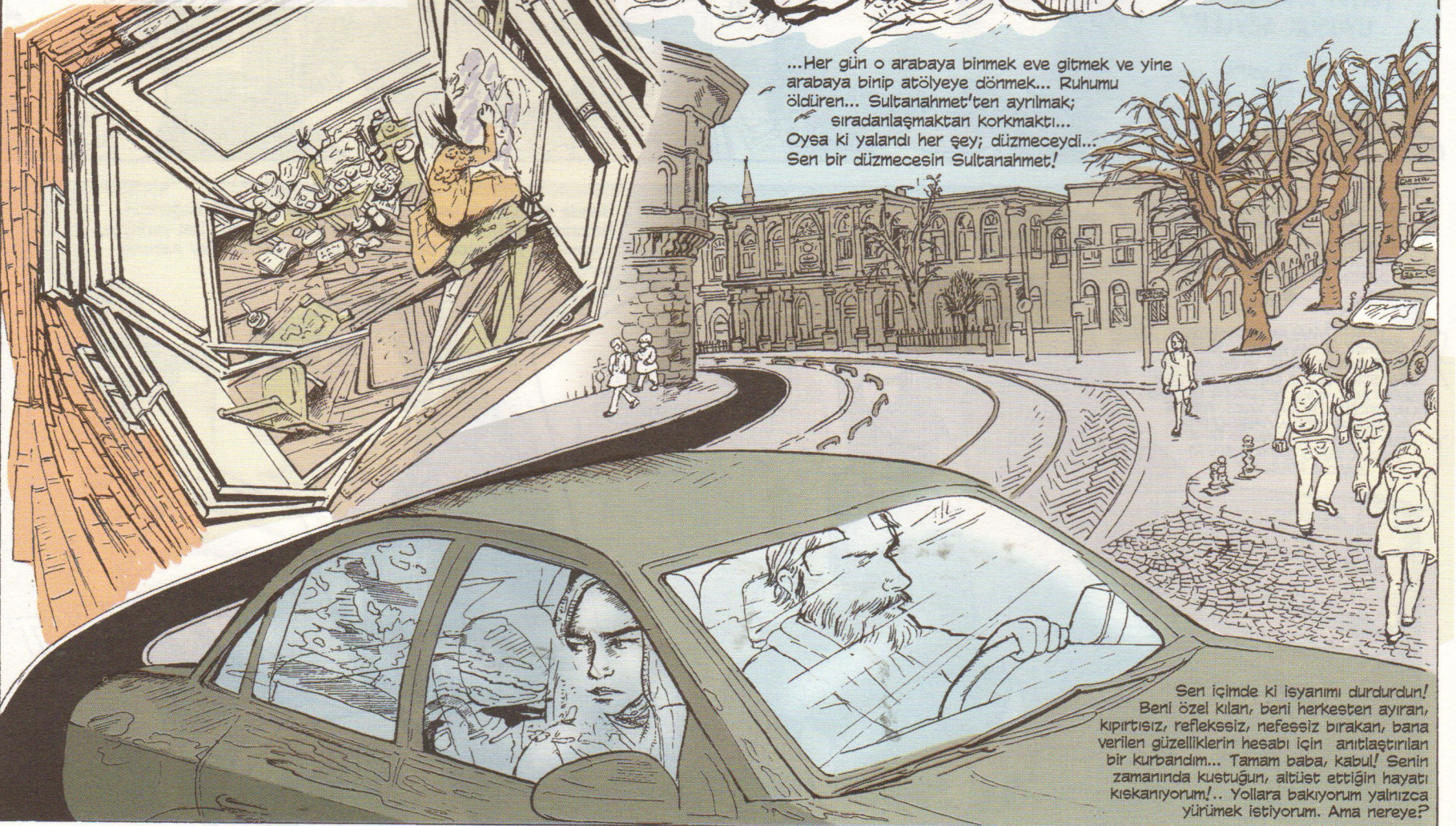

CUPS!

Çocukken annemle yolda yürürken yerdeki su birikintilerine basmaktan çok korkardım. Suyu doğru eğilir, tombul bulutların beyaz hayaletler gibi geçtiklerini görürdüm. Eğer basarsam dipsiz bir kuyuya düşeceğimi biliyordum. Ve hayat beni korkutuyordu...

...Atölyemizde ki bütün pencereleri kapatan koca resim panoları sayesinde onun sesini hiç duymuyordum.

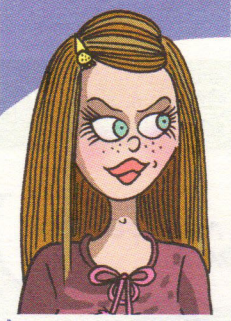

...Her gün o arabaya binmek eve gitmek ve yine arabaya binip atölyeye dönmek... Ruhumu öldüren... Sultanahmet'ten ayrılmak; sıradanlaşmaktan korkmaktı... Oysa ki yalandı her şey; düzmeceydi... Sen bir düzmececi Sultanahmet!

Sen içimde ki isyanımı durdurdun! Beni özel kılan, beni herkesten ayıran, kıpırtısız, refleksiz, nefessiz bırakan, bana verilen güzelliklerin hesabı için anılaşırılan bir kurbandım... Tamam baba, kabul! Senin zamanında kustüğün, altüst ettiğin hayatı kiskanıyorum!.. Yollara bakıyorum yalnızca yürümek istiyorum. Ama nereye?

SÜRECEK

* RASPUTİN : 19 yy. Rusya Çarlık döneminde yaşamış olağanüstü güçlere sahip, hastalıkları iyileştiren, saray kadınlarını baştan çıkaran ve daha çok aşkılarıyla bilinen, sonu idamla sonlanan zat... *GENERAL THOMAS J. JACKSON: Amerikan iç savaşında güneylilerin başındaki general...

İPEK YASALARI

- 1 tabak çilek varsa ve en sona en büyük ve kırmızı olanı sakladiysam o çilek çok tatsız çıkar.
- İstiklal'de tramvay yoluna geçtiğim an ufukta tramvay görünür.
- Uzaktayken annem, hergün yemek yiyip yemediğimi sorar. Yemek yemeden yaşayabilmem mümkünmüş gibi.
- Evden bir süreliğine ayrılırsam annem eşyaların yerini değiştirir. Odamı güpür perdeye boğar.
- Çok üşürsem ısınmak amacıyla kucaklamak istediğim kedi benden kaçır. Çıkar için yaşadığımı anlatır, pis kürlülük!!
- Yarım saat otobüs bekler sinirden sigara yakarsam, otobüs gelir.
- Havaalanına gitmek için, trafiği hesaba katıp vaktinden çok önce yola çıksam, trafik açılır ve uçak rötör yapar.
- Bir yere giderken çok özenir çok süslenirsem, gittiğim yerdeki herkes çok paspal çıkar, süsümden utanırım.
- En sevdığım şarkıcıyı arkadaşlarım önce beğenmez, sonra hastası olup bana hava atar. Bende mecburen onu dinlemem. :(
- Ne zaman süpriz yapmaya kalksam yapacağım kişi süprizi hemen tahmin eder ve heyecanımın içine eder.
- Şöyle güzel bir film var derler, adını söylemeyip beraber izleyelim derler, en sevmediğim filmi seyretmek zorunda kalırım.
- Misafirliğe gittiğimizden genelde annem babam konuşur, bende sözümü hiç söylemem ve sıkıntıdan patlanırım.
- İzlemek istediğim bazı şeyler, asla ve asla izlemeyeceğim sabah kuşağında yayınlanır.
- Yolda sokakta yüzüme bakıp yükseklığı farkedenler direk ayağıma bakarlar, topuklu mu giymişim diye..
- Lazım olmaz deyip laptop'ı almazsam yanıma kesin çok lazım olur..
- Saatimi takmayı unutursam sürekli saati merak ederim.
- Ciddi durmam gereken yerlerde, hep komik şeyler gelir aklıma.
- Çayı, kahveyi ilitip içmek isterim. Ya alırım bi yudum çok sıcaktır ya da çoktan buz gibi olmuştur.
- Çok sevdiğim bi kıyafetimi çok kıl birinde görür soğurum.
- Karikatürçüler 3'e ayrılır. Tanıdıktan sonra okumayı bıraktıklarını, tanıdıktan sonra okumaya başladıklarını.
- Kahveyi her koşulda güzel yaparım. Cezvede öğrendim sonradan maki-neye geçtim. Normal viteste araba kullanmayı öğrenip otomatik vitese geçmek gibi bir şey.
- Çalışmaya başlamadan önce odamı toplanırım, ben hariç herkes odamı henüz toplanmadığını düşünür.
- Son olarak Aziz Nesin'den bir yasa;
- Mutluluğa hep geç kalırım, hep erken giderim mutsuzluğa

Milletin Yasaları

HÜMEYRA AYDIN

- Merhaba benim sinirimi altüst eden yasaları şunlar:
- Ne zaman okul olmasın, o zaman hasta olurum. Okul varken turp gibi-yim.
- Telefonda her zaman arayan kişinin sesini hep alakasız birine benzetirim ve komik duruma düşerim.
- En güzel şe-kilde poz verdiğim fotoğraflarda hep ama hep gözüm kapalı çıkar.
- Ablamın boş günü benim dolu gününe denk gelir (ve arkadaşlarımın). O yüzden hiç hafta içi gezemeyiz. :(
- En sevdiğim şarkıcıyı arkadaşlarım önce beğenmez, sonra hastası olup bana hava atar. Bende mecburen onu dinlemem. :(
- Ne zaman süpriz yapmaya kalksam yapacağım kişi süprizi hemen tahmin eder ve heyecanımın içine eder.
- Şöyle güzel bir film var derler, adını söylemeyip beraber izleyelim derler, en sevmediğim filmi seyretmek zorunda kalırım.
- Misafirliğe gittiğimizden genelde annem babam konuşur, bende sözümü hiç söylemem ve sıkıntıdan patlanırım.
- İzlemek istediğim bazı şeyler, asla ve asla izlemeyeceğim sabah kuşağında yayınlanır.
- Yolda sokakta yüzüme bakıp yükseklığı farkedenler direk ayağıma bakarlar, topuklu mu giymişim diye..
- Lazım olmaz deyip laptop'ı almazsam yanıma kesin çok lazım olur..
- Saatimi takmayı unutursam sürekli saati merak ederim.
- Ciddi durmam gereken yerlerde, hep komik şeyler gelir aklıma.
- Çayı, kahveyi ilitip içmek isterim. Ya alırım bi yudum çok sıcaktır ya da çoktan buz gibi olmuştur.
- Çok sevdiğim bi kıyafetimi çok kıl birinde görür soğurum.
- Karikatürçüler 3'e ayrılır. Tanıdıktan sonra okumayı bıraktıklarını, tanıdıktan sonra okumaya başladıklarını.
- Kahveyi her koşulda güzel yaparım. Cezvede öğrendim sonradan maki-neye geçtim. Normal viteste araba kullanmayı öğrenip otomatik vitese geçmek gibi bir şey.
- Çalışmaya başlamadan önce odamı toplanırım, ben hariç herkes odamı henüz toplanmadığını düşünür.
- Son olarak Aziz Nesin'den bir yasa;
- Mutluluğa hep geç kalırım, hep erken giderim mutsuzluğa

tuvalete girdiğimde, benden önce giren birisi fena bir mayın bırakmış olur genelde. Lanet olsun, dışarıda bir kız bekliyor sırada ve içerisi adeta bir kanalizasyon çukuru. Ben yaptım sanacak diye uzun bir süre kokunun gitmesini beklerim ama beklemek nafile koku resmen sinmiş. Kulaklarım utancımından kızarmış, kafam kıçımdaya gidip masama otururum. Sıra bekleyen kız çıkar ve masamın yanından geçerken resmen gözleriyle "hay-vansın" bakışı atar. İntihar sebe-bim...

• Büyük bir alkol sorunu olduğumu düşünürüm bazı zaman-lar; iyi bir şey olduğunda kutlamak için içerim, kötü bir şey olduğunda üzüntümden içerim, hiç bir şey olmazsa bir şeyler olsun diye iç-erim.

Gözümüzle gördük. Van'a yardım kolisinden Babydoll çıktı.. Deprem en çok kadınları vurdu...

TUNCAY İPEK

VAN

GÜNCEL İHTİYAÇ LİSTESİ

- Sıvı sabun
- Sabun
- Şampuan
- Çamaşır-bulaşık deterjanı + çamaşır suyu
- Soğuktan korunmak için el-yüz kremi
- Bulaşık süngeri
- Temizlik bezi
- Diş fırçası + macun
- Gıda (Temel ihtiyaçların yanı sıra çocuklar için bisküvi, çikolata, kraker, sakız vs)
- Kazak, mont, eşofman, çorap
- Atkı, eldiven, bere
- İç çamaşır (Farklı ebatlarda)
- Kadın derneği olması nedeniyle gözden kaçan erkek çocuk çamaşır, çorabı ve kıyafeti
- Çocuk bezi
- Çocuk maması
- Oyuncak
- Kadın pedi
- Isıtıcı
- Battaniye
- Astık, yorgan, hali

VAN KADIN DERNEĞİ:

0541 711 06 65

ZOZAN ÖZGÖKÇE: 0532 551 60 30

Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı Fatma Şahin de 3 çocuk istedi. Bunun muhafazakar bir erkek anlayışı değil, bilimsel bir yaklaşım olduğunu da grafikte gösterdi. 2 çocuk annesi!..

İPEK

KADINA ŞİDDETİ LeMan'la Karala KARİKATÜR YARIŞMASI

LeMan Kültür

BAYAN YANI

AGİDER

AGİDER

Falcimagdubi@gmail.com

Falcı Mağbudi

KOÇ: Sevgili koçlar ve yükselen burcu koç olanlar, 2012 sizler açısından çok şanslı geçecek. Seyyar bir lahmancuyla tanışıp sürpriz bir evlilik kararı alabilirsiniz. Yılın ikinci yarısı sağlığınıza dikkat edin, beri beri hastalığına yakalanabilirsiniz.

BOĞA: Canımın taa içi boğalar, bu yıl sıra dışı, ezberbozan aşklara açıksınız. Mayıs civarı tanışacağınız tekir bir rakundan çok etkileneceksiniz. Çevrenizin onaylamayacağı bu ilişki başınızı çok ağrıatacak. Aşklarının tam olduğu konusunda aileni ikna edeceksin ama annen uzaktan sevecek.

İKİZLER: Çok değerli ikizler, yılın ilk yarısı hayatınızın aşkı bulacaksınız. Ateş grubundan (koç, aslan, yay) olan bu kişi gündüzleri hipo, geceleri sıkma-börek satıyor.

YENGEÇ: Sevgilim yengeçler, 2012'de eski aşklar gündeme gelebilir. Ex manitalarınız rüyamda gördüm iyi misin bahaneleriyle arayıp duracaklar. Onlara kıcınız açık yatmayın diye telkinde bulunacaksınız. Ağustos'ta tanışacağın bir cankurtaranla farklı deneyimler yaşayacaksın, boğulmak gibi..

ASLAN: Canım aslan, bu yıl aşk ayağına kadar gelecek. Nasıl mı? Birgün sokaktan 'overlok makinası ayağına geldi!!' diye bir ses duyarsan şaşırma, sakın ol.. Hemen elindekileri bırak ve sokağa koş, işte hayatının aşkı karşında. Artık ömrünce overlok sıkıntısı çekmeyeceksin, gözün aydın.

BAŞAK: Sevgili başak, hayatının aşkıyla buğday tarlasında karşılaşsın. Nerde bu tarla dersin, bilemiyorum. Ama İç Anadolu Bölgesi'nde olma ihtimali yüksek. Ufak tefek soğuk algınlıklarına dikkat et, ilaçlı 7 gün ilaçsız 1 hafta, unutm!

TERAZİ: Çok değerli terazi, bu yıl aşk hayatın renkli geçecek. Bir manav diğeri kuyumcu olmak üzere iki kişi bulacaksın ve aralarında kalacaksın. Daha sonra yazı tura atıp kimi seçeceğine karar verip pişman olabilirsin, dikkat!!

AKREP: Sevgili akrepler ve yükselen burcu akrep olanlar, 2012 de de herkesleri sokum sokum sokacaksın ama karşılığını da bulacaksın. Pilates kursunda tanışacağın bir kişi sana dirseğinden su içirecek, her şeyi burnundan fitil fitil getirecek.

YAY: Güzelim yaylar ve yükselen burcu yay olanlar, hayatının aşkı seni hamamda bulacak. Hamamda tellaklık yapan bu kişi çok da güzel deblek çalıyor.

OĞLAK: Sevgilim oğlaklar ve yükselen burcu oğlak olanlar, bu yıl aşk sızı kasım civarı bulacak. Aynıştayn'ın kayıp spermlerinden dünyaya gelen bu kişi hayatında yeni ufuklar açacak. Bu kişiyi ayak serçe pamağı ile ayak yüzük parmağı arasındaki et beninden tanıyabilirsin.

KOVA: Değerli kova, hayatının aşkıyla internette Martta tanışacaksın. Eğer sen bir kızsın adı Şevki, yok erkeksen adı Şevkiye olacak. Ama şevk kesin var. Ancak biriniz Şam'da diğeri Halep'te olduğundan bu ilişki telefonda ve bilgisayar üzerinden devam edecek. Bu sebeple maruz kaldığınız ağır radyasyon sizde kalıcı hasarlar bırakabilir, dikkat!!

BALIK: Sevgili balıklar ve yükselen burcu balık olanlar, 2012 Nisan'da, atanamayıp trikotaj atölyesinde çalışan bir Fizik öğretmeniyle tanışacaksınız. Gözleri hafif şehla bakan bu kişiyi (hafif dediysem de açıkçası biri Allaha öteki toprağa bakıyor) sağ ayağındaki 9 parmak-tan da tanıyabilirsin.

Kahve Falı

Eda Erdoğan

Bak Eda yavruğum, tapan ayaklı birinden bir iyilik göreceksin. Ayakları 52 numara biri bu kişi. Çevrende dolanan biri var. Adının son hecesi 'sut'. Hasut desem

değil, Ahmetsut değil ha tamam buldum Mesut bu çocuğun adı. Bak Edacım, bu Mesut'un üst çenesinde arkadan 3. dişinde dolgu var. Kolları tüylü. Elele oturmuşsunuz.

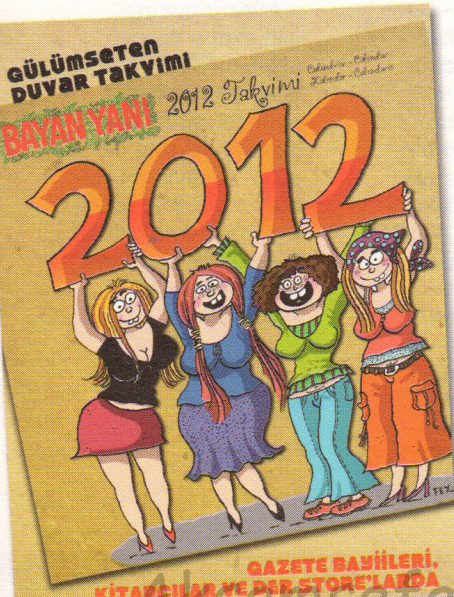
Seni çekemeyen bir kadın var bacım. Belden yukarısı 38 beden, belden aşağısı 46 beden bir kadın. Saçları çadır gibi. Elleri pençemsi. Burnu gagamsı. Sürekli seni izliyor.

3'lü bir para alacaksın. Taksitlerin var. Elinde T cetveli olan biriyle yol ağzında bir konuşman var. Bir hediye almışsın yakın zamanda. Pek beğenmemişsin ama beğenmiş gibi yapmışsın. Bir kediyle aranda ufak bir tartışma olmuş ama tatlıya bağlanacak...

Siz de Eda Erdoğan gibi falınız fallansın istiyorsanız.. Gönderin falınızın fotoğrafını, Mağdubi ablanız ciğerinizi okusun!!!

FALCI M

N.Ç. YALNIZCA İKİ HARF DEĞİL

Hakkında çok konuşuldu, biz de yazıp çizdik. Çizerken bile insanlığımızdan utandık. Dizi başına en az 2 tecavüzün düştüğü, tecavüz sah-nelerinin tıklanma rekorları kırdığı,

hakimlerin, iş yükü azalsın diye, mağ-durlar tecavüzcüleriyle evlensin dediği, 13 yaşında bir çocuğunun yaşadıklarına, rızasıyla oldu diye karar çıkaran mahkemelerin varolduğu bir

ülke burası. Çini mürekkebi kurudu, öfkemiz karikatürlere sığmadı, biz de Bayan Yanı olarak hem Avukat Eren Keskin ile röportaja hem de N.Ç. ile sohbe gittik.

Bir kere kopmaya görsün ip, bağlansa da izi kalır.*

Bayan Yanı'nı çıkarırken, arada makara röportajlar da yaparız denildiğinde 'ben yaparım' diye balıklama atlamıştım. Editörüm ve ustam Tuncay AĞÜN, senin görevin İpek, tabi eğer kabul edersen, bu röportaja gitmek, dediğinde de peki dedim. Konunun ciddiyetinin farkındaydım, olayları herkes kadar biliyordum. Akşam olup güneş batınca, konu üze-rine düşünüp biraz da araştırınca bana çöktü bir hüznün. Ya becere-mezsem?

Ertesi gün ön görüşme ve tanışma için Gözaltında Cinsel Taciz ve Tecavüze Karşı Hukuki Yardım Bürosu'na gittim, kapıyı çaldım ve işte açıldı. Avukat Eren Keskin'le durumu konuştum üstelik deneyimsizliğimi de paylaştım. Röportaj gününü kararlaştırdık. Leman Yurtsever ile birlikte hazırladıkları 'HEPSİ GERÇEK-Devlet Kaynaklı Cinsel Şiddet' kitabını aldığım gibi çıktım kapıdan ve içerde öğrendim ki bana kapıyı açan kişi N.Ç.'ydi.

Buluşacağımız gün gelip çatana kadar da çok düşündüm üzerine. N.Ç. yalnızca iki harf değildi. Tanışmış, konuşmuştuk. Bu iki harfin arkasında dopdolu bir hayat var. Herhangi bir gencin hayatında ne varsa, ekstra yüklerle beraber, dolu dolu bir hayat.

Beyoğlundaki ofise gidene kadar hukuk bürosu denilince aklıma ilk gelen şeyler ağır büro mobilyaları, dosyalar, söylediklerinin büyük çoğunluğunu anlamadığım hukukçular ve siyah cübbeleriydi. Oysa burası, rengarenk örtüleri, berjer koltukları, bergamotlu çayları ve gülen yüzleriyle sıcak bir ev sanki. Kitaplıkta duran Sopiha Loren fotoğrafıyla ayrıca gönlümü kazandılar. Eren

KESKİN şu an 400 davayla meşgul. Gözaltında işkence, taciz, tecavüz, kadınlar ve travestiler... Ben de bir gazeteci değil karikatür-cüyüm. Çok ustaca hazırlanmış sorular ya da laf cambazlığı beklemeyin. Bayan Yanı'ndan bir dost onları ziyaret etmiş deyin.

8 yılın hesabını verin...

Karşımda komik ve neşeli bir genç kız var. Beni, birkaç gün önce karşılaştığımız koltukta oturuyor görünce, aa sen o günden beri burada beni mi bekliyorsun deyip gülerken içeri girdi. Çaylarımızı, ardından kahvelerimizi yudumlayıp, hayatlarımızdan, planlarımızdan konuştuk. N.Ç. artık 21 yaşında ve üniversite sınavlarına hazırlanıyor, aslında televizyonculuk okumak istiyor ancak, yaşadıklarının daima adının önüne geçeceğine düşünüyor. Bu yüzden Hukukta karar kılmış. Sanırım bu konuda annesi Eren Keskin'i örnek alıyor.

İstanbul'a gelmeden önce uyarılmışlar onu, yutar seni diye. Hiç korkmamış, seviyor İstanbul'u. Şehre şöyle bir bakıp; İstanbul, sen ne güzel bir şehirsin, dediğini söylüyor gülerken.

Sinema, toplumun ve medyanın magazin merakı, teknoloji, her şey onun ilgi alanında ve bilinçli bir kız. Seyahat etmek, Mısır'ı, Küba'yı, Roma'yı görmek istiyormuş. Paris'i görmeyi herkes istiyor, ben istemiyorum diyor. Twitter da otu b.ku paylaşımların da kulaklarını çınlatıyor, çok başarılı sinema oyuncularımızın da, gazetecilerin de.

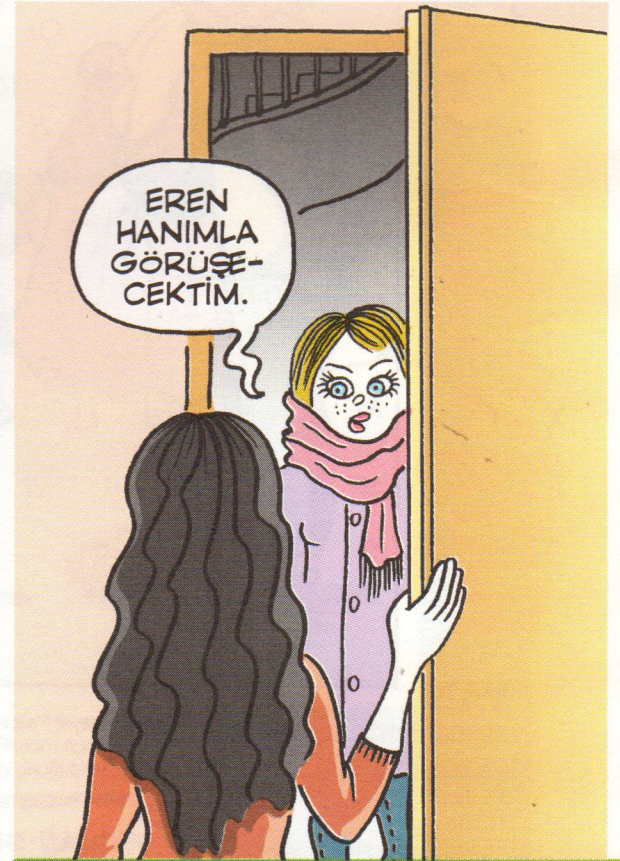
Bol bol fotoğrafımı çekti, ben de onu çektim ama benimkini pek beğenmedi. Bence o, bu konuda çok başarılı. Kahvelerimizi içip fal bile kapattık ama bakmadık çünkü bizim gerçeklere ihtiyacımız var.

N.Ç. artık geçmişi değil geleceği konuşmak istiyor...

Geç gelen adalet, adalet midir? Yargıtay'ın son kararıyla beraber, hiç gelmemesinden iyidir herhalde diye düşünüyorum. Yalnızca, yola ilk çık-

tığınızda davanın sonucundan umutlu muydun diye soruyorum, baştan beri böyle bir sonuç çıkacağını biliyormuş. Meselenin bu kadar uzatılıp sürdürülmesine kızgın. Hayatından çalınan 8 yılın hesabını istiyor.

Kadınların sokağa çıkması, eylemleri hakkında ne düşündüğünü soruyorum. Evde oturmalarından iyidir diyor ama daha somut şeyler de bekliyor. Hakkın olan bir şeyi talep etmek

saçma diye de ekliyor. Tutuyorum bu cümleyi.

Güzel yazıyor. Bizde yazmasını teklif ettim, istemedi. Yazdıklarını da okumadan atıyormuş.

Beni en çok etkileyen şeylerden biri Leman ablasıyla olan ilişkileri. Bol didişmeli bol muhabbetli, sıcak ve gerçek bir ilişki. Ne yaptığını bilemeyen bir çocuğu geldiğinde diyor Leman hanım. Ama artık biliyor. Leman hanımın N.Ç'den bahsederken gözleri parlıyor. Ben bu

bakışı tanıyorum, annem de benden bahsederken böyle bakar.

Misafir çocuğu gibiydim o da ev sahibinininki.. Gitme vakti gelene kadar beni çok güzel ağırladı, muhabbeti ve gülen yüzüyle mutluluk verdi bana, üstelik benim de derdimi dinledi. Bir kez daha selam olsun. İyi ki kapıyı açtın...

İpek

*B.BRECHT

Fotoğraf: N.Ç.

Kim çocuğuna böyle bir soru sorulmasını ister?

N.Ç.'nin yanınıza ilk geldiği günlerden başlayalım.

Eren Keskin: O zaman yurttan kaçıp gelmişti. Bir yandan bir çocuğun çaresizliğini taşıyordu ancak ne istediğini bilen bir yanı da vardı. Benim ismimi biliyor-muş sadece ve erkek zannedi-yormuş. Beni yurt dışına gön-derir Avrupa'ya giderim, kaçarım buralardan diye düşünüyormuş o zaman. Hani o yaşta bana ulaşmayı da bilmiş ancak bir yanıyla da çok çocuktuk. Çok zor bir çocuktuk haliyle, çok zor bir süreç yaşıyorduk ve bunu da her tavrıyla belli ediyordu, sinirliydi, kızgındı herkese.

Size karşı güveni ve tavrı, diğer insanlarla olan ilişkileri?

Hiçbir zaman çok yakın ilişki kurmazdı insanlarla. Yalnızca Leman ve benimle özel bir yakınlığı var. Çünkü çok sevdik biz onu ama, ona hem özel olduğunu hissettiren hem de normalmiş gibi bir tavır takındı. Biz hakikaten aile gibiyiz. Çok doğal davrandık o da bunu anladı. Anne abla gibi gördü bizi hep.

Son karardan sonra N.Ç. neler hissetti ve siz avukat olarak neler söyleyeceksiniz?

Ben 20 küsur yıllık avukatım

ve çok karşılaştık bu tür davalarla. Ben Türk hukuk sis-teminin ne kadar erkek egemen ne kadar feodal olduğunu çok çok iyi biliyorum. O nedenle ben hiç şaşırmadım. Benim bir bek-lentim yoktu. Düşün ki mağ-duru 12 yaşında bir çocuk olan dava 8 yıl sürüyor. Başlı başına bu, bir hukuk ihlali. Ortada çok vahim bir suç var. Onun da bir beklentisi yoktu hatta benim girmemi istemiyordu duruş-malara. Utanıyordu, görsünler sorsunlar istemiyordu. Basına yansımalarını istemiyordu. Her dava döneminde yeni bir travma yaşıdı. Biz de çok ikilem içinde kaldık çünkü bir yandan kamuoyuna yansımaları önemli, destek bulması önemli çünkü başka çocuklar da var bu mağ-duriyeti yaşayan. Bu dava örnek olabilir. Bir yandan da o yeni baştan yaşıyordu tüm yaşadık-larını o nedenle kötü oluyordu. Biz o süreçlerde hep bir arada olmaya çalışıyorduk, dışarı çıkıp başka konular konuşmak isti-yorduk. Şimdi büyüdü ve daha farkında her şeyin.

N.Ç. davasında ve benzer davalarda kullanılan haber dili ve medya hakkında neler söyleye-ceksiniz?

Bence en büyük sorun bu. Bizim de kamuoyuna yansısın yansımaların diye ikilem içinde kalmamızın nedeni bazı medyanın tavrı. Çünkü olayı o kadar magazinleştirerek haber yapan basın organları var ki, bu ona iyilikten çok kötülük oluyor

ve ayrı bir travma nedeni oluyor onun için. Medyanın yarısından fazlası da böyle yaklaşıyor olaya. Arayıp sevgilisi var mı, aşk hakkında ne düşünüyor diye soranlar oldu. Bunun ne önemi var ki? O normal bir genç kız, kimsenin özel hayatı kimseyi ilgilendirmez. Kim kendi çocuğu-na böyle bir soru sorulmasını ister ki? Bu davayı kadına yöne-lik, çocuğa yönelik şiddet boyu-tuyla tartışabilmeliyiz. Devleti eleştirebilmeliyiz. Yargıyı eleştirebilmeliyiz. Yoksa onun olduğu ameliyatmış aşk hay-atıymış, bunlar kimseyi ilgilendirmez ve olayın bu boyu-tuyla haber yapılması bizi yaralıyor.

Peki N.Ç.'nin bu yaştaki mücadelesi, aynı ya da benzer durumdaki diğer kadınlar açısın-da cesaret verici oldu mu sizce?

Bence oldu. Kadına yönelik şiddet kesinlikle politik bir olay-dır. Tamamen sistemle bağlan-tılıdır. Çünkü Türkiye de devlet zaten erkek. O nedenle bence her kadın mücadelesi önemlidir. Her 'kadına şiddet' davası politik birer davadır. N.Ç.'nin davası da politik bir davadır. Aslında bu olay da onun gücü sayesinde bu kadar tartışıldı. Onun dik duruşu ve ne istediğini bilen tavrı çok etkili oldu. Hukuk mücade-lesinde bu tür tek tek davalar çok önemlidir.

N. kadınların sokağa çık-masını, eylemlerini yetersiz bul-duğundan bahsetti, sizin fikriniz nedir?

Benim onun gibi bakmam mümkün değil. O kendi açısın-dan bakıyor yalnızca. Evet sokağa çıkıyorlar, bağırıyorlar ama sonra yanımda değil, yalnızca sizler benim yanımdasınız diye düşünüyor. Bence tabi ki önemi var çünkü herkesin sürekli onun yanında olması mümkün değil. Bu tür kamuoyu açıklamaları, mitingler, paneller bence önemli, çünkü başka bir argümanımız yok toplumu bu konuda haberdar kılmak için. Bu nedenle kadın mücadelesinde çok önemli bir yer tutuyor sokak. Sokak her zaman olmalı.

Yargıtay kararı itiraz etmedi, şimdi neler olacak?

Davanın iç hukuk yolu bitti. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine gidecek yakın zamanda. AİHM'de Türkiye'nin mahkum olacağına dair kesin inancım var. Ama bu durumda önemli olan şey algı değişikliği

kaydediyor mu toplum bu olay-da? Bu dava çok ses getirdi ama ilk can havliyle herkes konuşuyor ondan sonra unutu-luyor. Bence devamlılık sağlamak için kadınların kesinlikle poli-tikanın içinde yer alması gerekiyor. Belki ilgisi yokmuş gibi gelebilir ama yazılı hukuktaki değişikliklerin olması için bile meclisteki kadın sayısının art-ması gerekiyor. Çünkü kadınlar daha içten tartışıyorlar bu konuyu. Politikada kadınlara pozitif ayrımcılık konusunun mutlaka tartışılması lazım. Her parti en az yüzde 50 kadın kotası koymalı. Bunların çok uzağındayız biz. Hala her kadına 3 çocuk yapın diyen bir Başbakan var, bunların hepsinin birbiriyle bağlantılı olduğunu görmek gerekiyor.

Kitabınız 'Hepsi Gerçek' Devlet Kaynaklı Cinsel Şiddet, beni çok etkiledi, okuduğum bazı satırlar sürekli beynimde dönüyor. Gerçekler çok acı ve bıçak gibi vuruyor insanın yüzüne. Bir insan, bir insana nasıl yapar bunları diye düşündüm hep...

Yayınevi bulmak da çok zor-landık, dava açılır, bazı kavram-ların çıkarılması gerekir falan dediler, biz de bu konuda ödün vermek istemedik. Bir yayınevi bulduk, kitabı bastık ancak şimdi de dağıtımda aksaklıklar var, bir çok yerde yok kitabımız, yeniden daha geliştirmiş şekliyle basabiliriz kitabı.

Sığınma evlerinin yetersizliğini tartışmak dururken, mağdur kadınları sınıflandırmak gibi konular tartışılıyor. Neden yenerince sığınma evi yok?

Bu da sistemle ilgili bir şey. N.Ç. davasında karar veren hakim zihniyetiyle, her kadına 3 çocuk öneren zihniyet aynı. Bir dönem şöyle bir yasa vardı mesela fahişeye tecavüzde ceza indirimi yapıyordu. Bu zihniyet aynı zihniyet. Cemil Çiçek'in flört fahişeliktir demesi bu da aynı. Erkek egemen, feodal zih-niyet son derece hakim bizim coğrafyamızda. Sığınma evlerinin az olmasının nedeni de bu. Çünkü kadına yönelik şiddet onların gündeminde yok. Bunu gündeme kadınlar getirdiler. Bir de Avrupa Birliği sürecinin etkisi oldu. Yoksa bu ülkeyi yöneten-lerin umrunda bile olduğuna inanmıyorum kadına yönelik şid-det meselesinin. Bu nedenle sığınma evi yok. Bu konuda mutlaka yasal düzenlemelerin yapılması gerekiyor, her belediyenin ya da valiliğin belli sayıda sığınma evi açmasının mecbur kılınması, önündeki engellerin kalkması gerekiyor. Bunlar çok zor şeyler değil aslında. Sonuçta birer tane, beşer tane ev açacaksın ama bu konuda toplumun önünde de engeller var. Politik bir konu ve tamamen sistemle bağlantılı.

Adli tıp bile muayenesiz rapor veriyor, dava sonuçları da orta-da, kime güvensin kadınlar? Ne yap-sınlar?

Kadınların önce kendilerine güvenmeleri gerekiyor. Hiçbir şey elde edemem zaten deyip, yargıya olan güvensizliklerinden dolayı başvurmuyor kadınlar ama biz zorladıkça değişecek bunlar. 10 yıl önce kadına şiddet tartışılmıyordu bu kadar. Kendilerine ve kadın örgütlerine

güvenmeleri gerekiyor. Mesela böyle bir şiddete uğrayan kadın bize başvurabilir. Diğer kadın derneklerine başvurabilir. Mutlaka bir avukata ve zaman geçirmeden bir hekime başvuru-lmalı.

Nasıl buldunuz Bayan Yanı'nı?

Fikir olarak çok sevimli geldi. Bir dönem 12 Eylül'ün eleştirisini yalnızca mizah dergi-leri yaptı. Bir çok yerde yazıla-mayana mizah dergileri yazdı. Mizah herkesin çekinmeden kolaylıkla alıp okuyabileceği bir yayın çeşidi. O nedenle çok iyi bir şey yapmışsınız.

Eren KESKİN ve Leman YURTSEVER'in yayına hazırladığı 'HEPSİ GERÇEK-DEVLET KAYNAKLI CİNSEL ŞİDDET' kitabından:

Bilin istiyoruz. Bilin ki kork-

mayın. Korku bilinmeyendir çünkü...

Bilin ki kork-manıza rağ-men vazgeçmeyin doğruların verdiği cesareten...

Bilin ki sesiniz de cesaretiniz de duyduğunuz ve duyacağınız öfke de art-sın...

Bilin ki ne yalnız olduğunuza inandırabilinler sizi ne de siz yalnız bırakın bu saldırıyı yaşamış kadın-ları...

Biz çoğalmak için yazıy-ruz.

Siz de bizi yalnız bırakma-mak için okuyun...

Biz unutulmasın diye yazıyoruz...

Siz de unutmamak için okuyun...

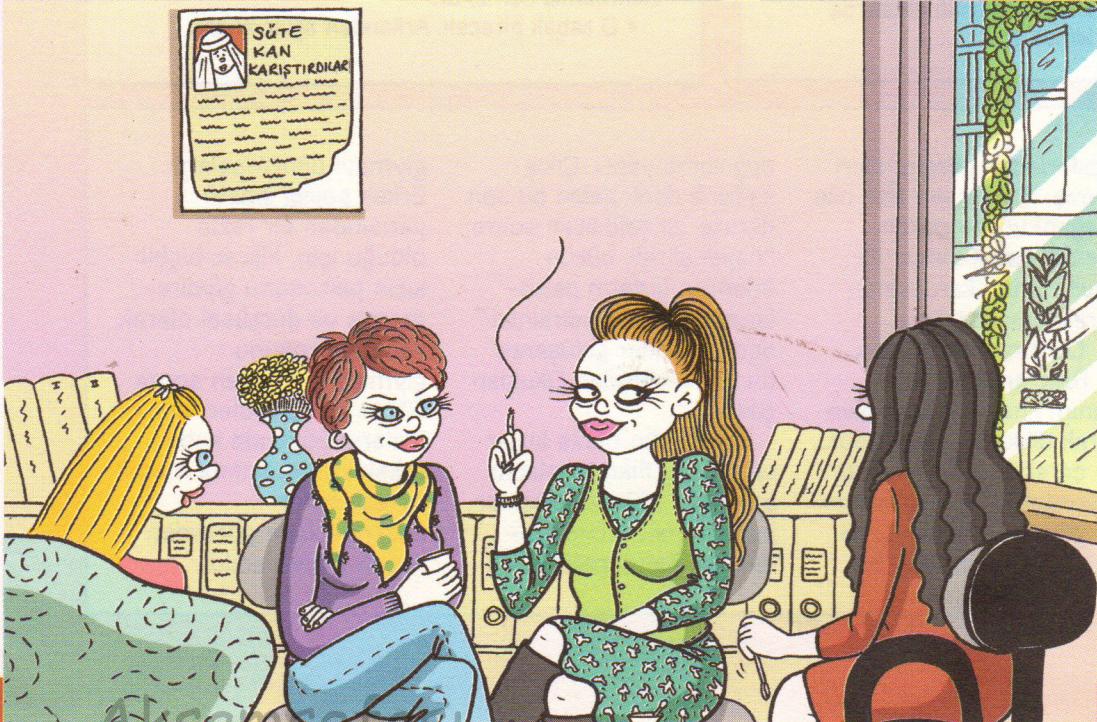
Eren KESKİN Kimdir?

Avukat ve insan hakları aktivisti. 1997 yılından bu yana, Gözaltında Cinsel Taciz ve Tecavüz Mağdurlarına Hukuki Yardım Bürosunda çalış-malarını sürdürmekte, adli, siyasi ya da farklı cinsel tercihleri nedeniyle devlet güçleri tarafından cinsel işkenceye maruz kalmış kadınlara destek vermekte-dir. N.Ç.'nin annesidir.

Leman YURTSEVER Kimdir?

İnsan hakları aktivisti, Gözaltında Cinsel Taciz ve Tecavüz Mağdurlarına Hukuki Yardım Bürosu'nda Eren KESKİN ile beraber çalışıyor. N.Ç.'nin ablası.

Müdürüm konuşurum

PAPARAZZİYE

raziyeicoglu@gmail.com
RAZİYE İÇOĞLU

ANANALER

Birkaç yıl önce; Tv haberlerinde, bir sanatçı, okulu yaptırmış, kurdelayı kesmek yetmemiş ve kürsüye çıkmış, ilkokul öğrencilerine açılış konuşması yapıyordu;

"Globaliğe doğru gidiyoruz. Globalleşen bir dünya var, entegrasyon söz konusu". Ne açtığını sanıyor, fabrika mı? uzay mekiği mi? Mavi önlüklü çocuklar bu sırada birbirleriyle itişip kakışıyorlardı. Zaten anlaşılır cümleleri bile dinlemeyen çocuklardan, bu konuşmayı anlayıp dinlemeleri beklenebilir mi? Sorsan " bir yere gidiyoruz muşuz, ama neresi, bilmiyoruz" derler herhalde.

Ama açılış konuşmadan olmaz. Kim konuşursa konuşsun, okul müdürünün konuşması şarttır. 87 yılında ilkokula başlayan kardeşim; benden 12 sene sonra doğarak, aile listemize eklenmişti. Aile meclisi ve kardeşimin kendisi başta olmak üzere, okul velisi olarak beni tayin etmişler ve ben veliliği üstlenmiştim. Aynı yıllarda hem de akademisi öğrencisi idim. O kadar anneden öte görünüyordum ki; okul bahçesinde diğer velilerle konuşurken; "ben bugün çok zor geldim, kayıt işim vardı, annem gelseydi keşke" dediğimde, bir veli

banası; "doğurup ananın üzerine atmayın, bakamıyacağın çocuğu ne doğurdun, gel kendin" dedi. Büyük bir ihtimalle anneanneydi ve hirsini çıkarıyor, bir anlamda dertleniyordu. Okul bahçesinde sıra almış; ağlayan, annesinin eteğine sarılan, birbirleriyle özlem gideren, itiş-kakış bir dolu çocuk... Ama olsun, Müdür Bey karşısında bir kalabalık bulmuştur. Ne olursa olsun konuşmasını yapacaktır.

İlkokul yıllarında benim de müdürüm olan ve bazen din bilgisi derslerimize giren Rızvan Bey, okul giriş merdivenlerine çıktı ve konuşmaya başladı; "hanımlar artık tatil bitti. Uyanın. Çocuk seni kaldırmaz, sen çocuğu uyandır. Kocanızla gittiğiniz akşam oturmalarını kısa tutun. Öyle gece yarısına kadar Yalan Rüzgarı'nı seyredip, sabahleyin çocuklarınızı okula geç bırakmayın. Öyle eline üç kuruş verip "bir şey al ye" demeyin. Beslenme çantasını temiz peçetesi ile hazırlayın. Yakasını, düğmesini bir gün önce çıkarır çıkarmaz kontrol edin. Saten gecelik takımı, kafanızda bigudilerle, esneyerek uğurlamayın. Kalkın giyinin döpiyesinizi, tayyörünüzü, yapın makya-

jinizi... O çocuk annesinin onu okula sepetledikten sonra tekrar yatacağını düşünmesin, çay demleyin, ona ılık süt yapın, birlikte kahvaltı edin. O sizin daha sonra neler yiyeceğinizi düşünmesin... Evde hiçbir şekilde aklı kalmasın. Güler yüzlü olun... Çocuk güne gülerek başlasın... O gidene kadar iş yapmayın. Sadece onunla kaynaşın... Komşunuzla öğlen gideceğiniz kabul gününün konuşmasını o hazırlanırken balkon camından geceliğinize sarkıp yapmayın... Eve geliş saati evinizde olun..."

Artık dinlemiyorduk. Müdür Bey bütün Fantazilerini ortaya döküyordu. Çocuklardan büyük olanları güldüyordu. Velileri bilmem, ama müdür kesin zamanın dizisi Yalan Rüzgarı'nı seyrediyordu. Oradaki kadınlar öyleydi, çünkü ben de çok özeniyordum. Bizler sabah işe, okula zor yetişirken; onlar tayyör giyerek, makyaj yaparak bir tanidiklarına uğrayıp öyle işe gidiyorlardı. Müdür karısı nasıl acaba? Diyemiyorduk. Çünkü ondan biraz uzun boylu olan güzeller güzeli karısı, aynı okulda sınıf öğretmeni ve konuşurken de yanındaydı. Hemen herkes yorumlara geçti. Annesinin öyle olmuş olacağı konusunda hem fikir olmuştuk.

Anneannemin genel kuralları

- "Süt deterjanı keser". Yani deterjanlı suda sütlü bulaşıkları yıkarken, deterjanın köpüğü gider. Bulaşık suyu duru hale gelir, deterjan yok olur.
- Her işe girdiğimizde "çok ilerlemeyin, çok da geri kalmayın, orta direk olun" diye öğüt verirdi. Yani kendi deyişle; "bir karede duran, önde durursan kafana vururlar, arkada durursan dötüne vururlar, aha beyle ortada bir karede duran, benim canım" derdi.
- 24 yaşına gelmiş bir kız evde kalmış kız, kendi deyimi ile "kalık" demektir.
- Sokakta asık surat giden kızların çok iyi kızlar olduğunu söylerdi.. Sokaklarda gülerek yürüyen kızlar yaramaz derdi. İyi bir ev kızı önüne, yere bakarak ve suratsız yürümelidir.
- "Beddua etmeyin. Beddua döner dolaşır size geri gelir" derdi. "Bumerang mı?" dediğimizde; onu bir tasdik kelimesi sanıp, "hee aynen öyle" derdi.
- Düzeltilmiş karyola üzerine oturulmaz, çünkü yün yorgan basılır, keçelenir ve yatağın düzeni bozulur.
- Kaynaması beklenen bir tencere veya çaydanlığın kapağını kapatılmalıdır ki daha çabuk kaynasın.
- Gün aydınlandıktan sonra yataktan kaldırıldığında sorduğun saat hep "10:00'a geliyor" ve 10:00 dan sonraki saat "öğlen oldu", öğleden sonraki saat "akşam oldu" demektir.
- Gece çiklet çiğnenmez. Ölü eti çiğnemiş olursun. Sen onu çiğnediğin sürece ölülerin etleri acırmış.
- Erkek çocuğu çiklet çiğnemez. Yoksa bıyıkları ters çıkarmış.
- Çocuklar Türk kahvesi içmez. İçerse zenci olurmuş.
- Kız çocukları Türk kahvesi içmez. İçerse kızlıkları bozulmuş.
- Evden bir yere giderken evi derli, toplu, temiz bırakın. Ölüünüz gelir, diriniz gelir, belli mi olur.
- Gece dışarı su dökmeyin. Cinlere karşı gelir. Biri dökmüşü de cinleri düğünü varmış, ağzı gözü eğrildi. Kaç hocaya götürdüler, okutup üflettilerde düzelmedi.
- Küfretmeyin, ecük salavat çekin, günah. Kazayı belayı davet etmeyin.
- Konuşurken yaptığın işi bırakma. Hem konuş, hem de işini yap. Hem elin, hem dilin işlesin.
- Ev temizliğinde, kullanılan yer ve toz silme bezleri eğer temiz kalmamışsa, ev de iyi temizlenmemiş demektir.
- O tabak bitecek. Arkandan ağlar sonra.

"RESİM FALAN YOK SONRA AŞIK OLUYONUZ"

Derya diye bir kızımız profil resmi yerine facebook da bunu koymuş. Aslında ters psikoloji daha da ilgi çekmiş. Derya kızımız kendini ne kadar gizemli ve çekici hale getirdiğini biliyordur bence..

"Ah kızlar... Bazen de nasıl bir gizem silsilesi yaratıyor-

RESİM
FALAN YOK
SONRA AŞIK
OLUYONUZ

sunuz. Asılan listesi siteyi çokertmiştir herhalde.

"EMEKLİ SANDIĞI İLERDE SÖLDA-YUFKACIDA SOĞUK SU BULUNUR"

Kim böyle bir misyon üstlenmiş de, bu ilanı yazmış. Bu ilanı yazan yufkacı da olabilir, kendisine sorulmasından muzdarip biri veya adresi bulmak için çok uğraşmış, çok çekmiş, çok zorlanmış ve susuz kalmış, su aramış, biri tarafından yazılmış bir adres hayratı da olabilir.

Emekli Sandığı
İlerde solda
yufkacıda soğuk
su bulunur

Bu hayrat niteliğinde adres tarifi; yufkacı mı? Emekli sandığı mı? Kendisine çok adres sorulan biri mi? Adresi çok zor bulan biri mi? Hiçbiri... Çünkü ortalarda kimse yok.

Centil-Men

Küçükyaşı 50.yıl lisesi orta 1.sınıfa gidiyordum. Şimdi 6. Sınıf ilköğretim deniyor. Din -ahlak bilgisi diye bir dersimiz vardı. Öğretmenimiz Sevil Hanım, Küçükyaşı 50.Yıl ilkokulunda sınıf öğretmeni idi ve bu dersimize dışardan geliyordu.

Hepimiz bu öğretmene hayrandık. Sınıfımızda tembel Rahmi'nin kardeşinin ilkokul öğretmeni idi. Ben, keşke kardeşimin de öğretmeni olsa diye içimden geçirdim ve kardeşim daha 4 ay sonra doğacaktı. Açık olan dilek

kapılarından dileğim içeri girmiş, 7 yıl sonra ben bile dileğimi unutmuşken, dileğim kabul olmuş ve Sevil Hanım kardeşimin öğretmeni olmuştu.

Ders ne matematik, ne fizik, ama biz Sevil Hanım'ı hayranlıktan olsa gerek dikkatle dinliyorduk. Bu dersten çok iyi notlar alıyorduk. Sevil Öğretmen bir gün anlattığı konu ile ilgili takbikat niteliği bir

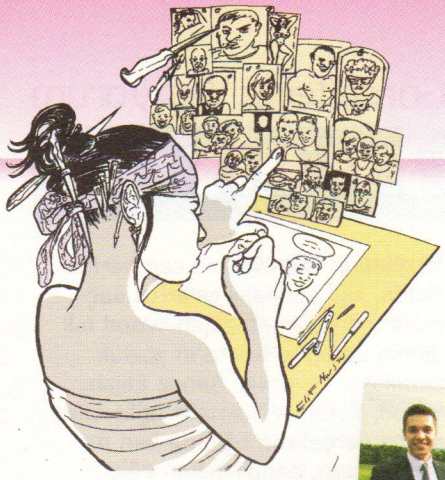
uygulama yaptı. Çıkış saatine denk gelen bu son derste, zil çaldıktan sonra; "haydi şimdi, bütün erkekler, kızların paltolarını tutarak giydirdinler" dedi. Erkekler gülüşerek bu ödevi yaptılar. Okuldan çıktık.

Ertesi gün okula kızlar ve bir tek Fikret paltolu gelmişti. Çünkü erkekler kızların paltosunu giydirince, kendi paltolarını

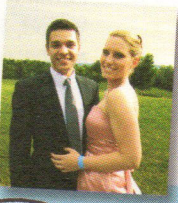
giymeyi unutmuşlardı. Erkek sayısı sınıfın yarısından bir fazla olduğu için, Fikret hiçbir kızın paltosunu giydirememiş ve dürtüsel olarak kendi paltosunu giymişti. O günden sonra Fikret çok popüler oldu. Kızların gözünde kaba, erkeklerin arasında maço, öğretmenler nazariyetinde görevden kaçan olarak anıldı.

FOTOĞRAFINIZI GÖNDERİN, KARİKATÜRLERİMİZDE OYNATALIM

bayanyanidergi@gmail.com

Denis Ünver & Natasca Wendelinn

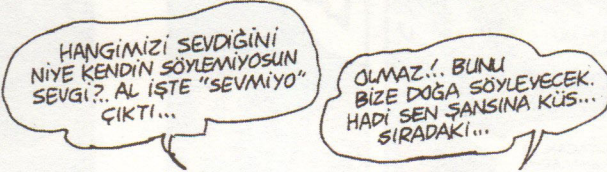
Melek Arslan

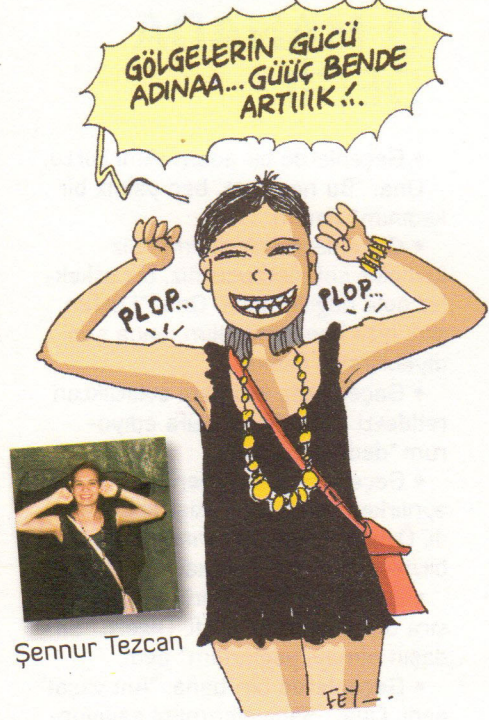
Hanzade Çağcı & Yiğit Aykurt

Sevgi

Arife Baybure & Serap Civelek

Şennur Tezcan

Didem Tunç

Volkan Girgin

Tümay & Cihan

Yonca Sedelaltun

Düzeltilme: Kasım sayısındaki Ülkem Karabiber adlı okurumuzun karikatürünün balonundaki 'CHP'nin parmak izi'ni 'CHE'nin parmak izi' olarak...

yine Ekim sayısındaki Çağla Çatal'ın karikatüründeki '500 kontör'ü '500 faktör' olarak düzeltir okurlarımızdan özür diler, operatör arkadaşımıza sitem ederiz... Fotoğraflar bize ulaşan ancak henüz oynatmadığımız okurlarımızı gelecek sayıda oynatacağız,

KÜÇÜK KORKU HİKAYELERİ

"DENİZKIZI EFSANESİ"

SİBEL
BOZKURT

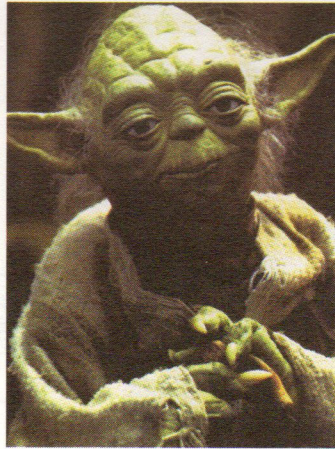

Görsellerle Yaşıyorum

ABSÜRTLÜKLER DİYARI

ŞAŞIRTICI BENZERLİKLER KUŞAĞI

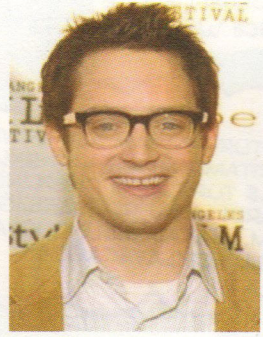
Star Wars serisinin tüm filmlerini izlemiş, Amerikan sitcom'u tadında filmdeki karakterle yatıp kalkan, türlü şakalar yapmaya çalışan insanları gördük, görüyoruz, göreceğiz. İnsanların bazı eğilimlerine gerçekten akıl sır erdiremiyorum. İşte popüler kültür çevresinde anılamadığım gürürlardan biri de Star Wars insanları. Desenli halının

üstünde, çekyatın hemen önünde dandik ışın kılıcıyla bir atraksiyon yaratma hevesleri, bir Jedi olma tripleri, yetinmeyip minyatür oyuncakları kitaplığa dizmeler... Yok arkadaş! İsinamıyorum size; ama biliyorum ki, siz şu Yoda Efendi'ye epeyce ısınıksınız. Yoda Efendi bana hep çocukluğumun Amerikalı uzaylısı E.T.'yi animsattı. E.T. mi Yoda'dan, Yoda mı E.T.'den çıkmış sorusu bir yana şu görsellere bir bakın hele. Aynı çamurdan yoğurulmuşlar gibi değil mi canlar? Göz, göz çevresi kırışıkları, alından kaş... E.T.'nin burun-dudak üstü mesafesinin arşa değmesi dışında akraba gibiler. Bir diğer fark, garibim E.T.'nin kulağının olmaması. Aman canım! E.T.'nin kalbi var idi, kulağı olmasa ne olur değil mi? Şimdi şu farklar mevzusuna girip esas amaçtan sapmayayım. Benzerliklere döner sandalye ivmesiyle hızlı bir dönüş yaparsak Yoda'da birazcık Erol Günaydın bilgeliği olduğundan da söz edebiliriz.

Star Wars'tan Yüzüklerin Efendisi'ne zıplayalım mı dostlar? Haydi bakalım! Biiiii, ikiiiiii, üüüçççç!

Yüzüklerin Efendisi'nin cep herkülü Frodo, asıl adı nasıl telaffuz saçmalarına yol açan Elijah Wood hik demiş Robin Williams'ın gözlük camından düşmüş. Bence Elijah Wood, Robin Williams'ın oğlu. Ulen acaba gerçekten oğlu da ben mi bilmiyorum. Kandırmayın oğlum

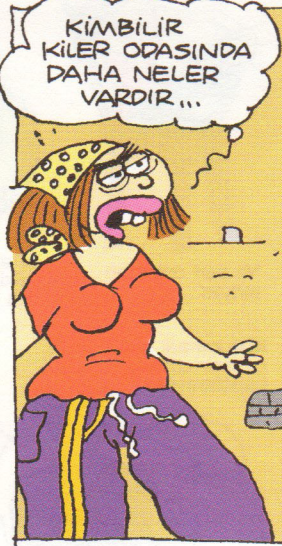
beni! Şu görsellerdeki ahenge bak: Gözlerdeki çipil mavilik mi desem, diş yapısı mı desem... Kemik çerçeveli gözlük atraksiyonuyla hepten copy paste anları yaşıyorlar. Tanrım, şayet bir yerden kullarını dinleme hâli içindeysen bizi biraz şaşırt derim. Hep aynı sıfatlar yahu!

TERS PSİKOLOJİ DEDİYSEM O MANADA DEĞİL

- Geçenlerde bir adam elimi tuttu. Ona: "Bu ne cüret, ben yalnız bir kadını" dedim.
- Geçenlerde bir adam: "Siz kadınlar çok detaycısınız, biz erkekler öyle değiliz" dedi. Ona: "Lütfen sizli bizli konuşmayalım, bana sen diyebilirsin" dedim.
- Geçenlerde biri beni evlatlıktan reddetti. Ona: "Ben istifa ediyorum." dedim.
- Geçenlerde biri diğerinden ayrılırken "Arada çocuklar kalsın" dedi. Öyle de oldu. Aralarındaki her şey bitmişti. Bir çocuklar kalmıştı şimdi.
- Geçenleri biri diğerine: "Çağının sıra dışı yazarısın" dedi. Diğer: "Sırdaşın olmayı yeğledim" dedi.
- Geçenlerde biri bana: "Anı yaşa!" dedi. Ona: "Sanıyelerimimi sayıyor-sun?" dedim.
- Geçenlerde biri: "Kukla oynatmıyoruz burada" dedi. Ona: "Keşke oynatsanız, kurgu iyidir" dedim.
- Geçenlerde birileri çok üstüme geldi. Onlara: "Bu kadar üstüme düşmeyin, beni şımartıyorsunuz" dedim.
- Geçenlerde biri: "Senden iyi ev hanımı olur" dedi. Ona: "Şimdi neyim sanki?" dedim.
- Geçenlerde biri diğerine: "Or-rosspuğ" dedi. Diğer karşılık veremedi; çünkü dil müsaade etmedi.
- Geçenlerde biri: "Bozukluk versen daha iyi olur" dedi. Vere-meyince tamı bozdu. Boş yere uğraştırdı.

ayşe duygu yavuz

<http://absurtluklerdiyari.blogspot.com/>

Zehra Ömeroğlu

KARİZMA YERLERDE

Eşi benzeri olmayan bir adamdı benim Latif dedem. Cuma namazına göğsünde altın Atatürk rozeti ile giderdi, üzerinde namazdan namaza giydiği gri takım elbisesi, ayağında her Perşembe akşamı özenle boyadığı kunduraları ile.

Karizmatik adamdı doğrusu...

Karizmatikti karizmatik olmasına da tabii ayakkabıları çalınmadığı ve eve takım elbisenin altında takunyalar ile dönmediği günlerde.

(Halen o bıyık altı gülüşü gözlerimin önünde)

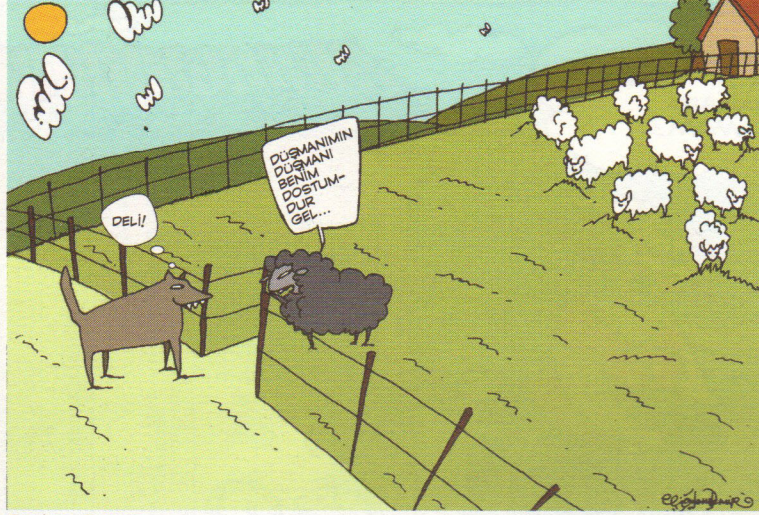
Değişmeyen Adres Değişiklikleri

Belirli adres verme yolları vardır; falanca marketin sağ, falanca kurumun solu... Bizimde seneler önce adres tarifimiz:

"TELAŞ'ın Üstü" olmuştur. Derken TEDAŞ oradan taşındı taşınmasına da, seneler sonra bile adresteki tek değişiklik bir sıfat eklentisi olarak devam etti:

- Nerede oturuyorsunuz?
- Eski Tedaş'ın Üstü.

Lavinya Öz

Çigdem Demir

Melike Sert

YÜZLERİ BELLİ KADINLAR / YÜZSÜZ ERKEKLER

Bilge Akerman

Bilge Akerman

Bilge Akerman

Bilge Akerman

Bilge Akerman

Bilge Akerman

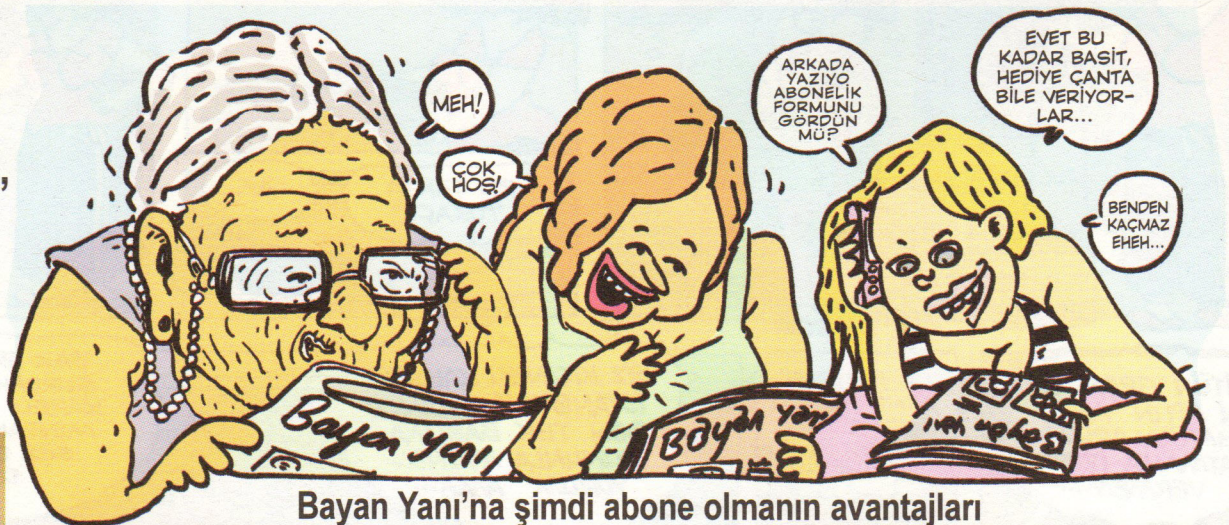
Bilge Akerman

Bilge Akerman

BAYAN YANI'na

abone olun, evinize gelsin, sadece size özgü, üzeri orjinal çizimli ve elle boyanmış çanta veya tişört de hediye...

Bayan Yanı'na şimdi abone olmanın avantajları

- Tişört veya fabrikasyon değil el emeği, göz nuru, organik kumaştan çanta hediye olacaksınız...
- Bu tişört veya çantanın üzerinde sevdiğiniz çizerin sadece size özel orjinal çizimi olacak... (Çizerleri siz belirleyeceksiniz. Kampanyanın bu kısmını çok sürdürebileceğimizi zannetmiyoruz, süresi sınırlı olacak acele edin.)
- Zamlardan etkilenmeyeceksiniz.
- Bayii, market dolaşp ayacıklarınızı yormayacaksınız.
- Bayan Yanı günlerinin pastalı kekli misafiri olacaksınız...

Sekreterimiz Asiye Hanım'ı arayın, banka ve abonelik bilgilerini alın. Banka dekontunu 0212 245 38 06'ya faxlamanız veya adres ve tel. bilgilerinizi abonelik@leman.com.tr'ye mail atmanız yeterli olacaktır. Abonelik işlemleri sorumlusu: Asiye ULUDAĞ: 0.212.292 95 65-66 Abonelik Bedeli (12 Ay) Yurtiçi: 50 TL. / Avrupa: 45 Euro / Amerika: 60 Dolar

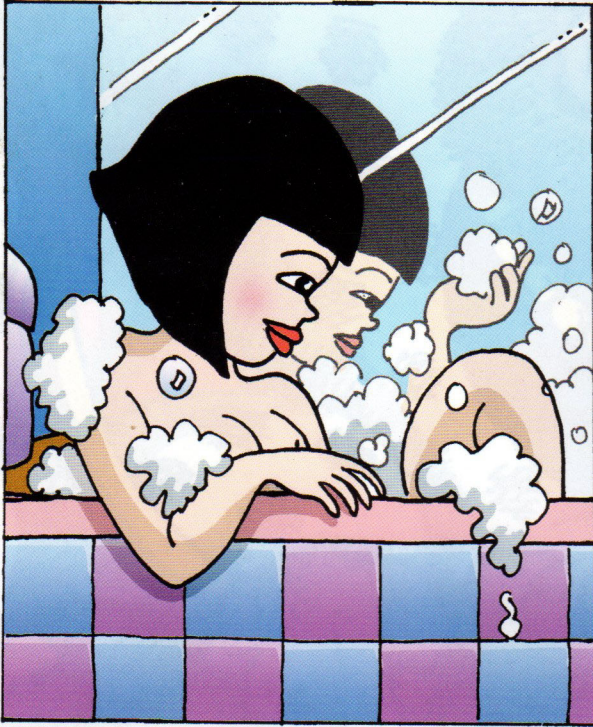
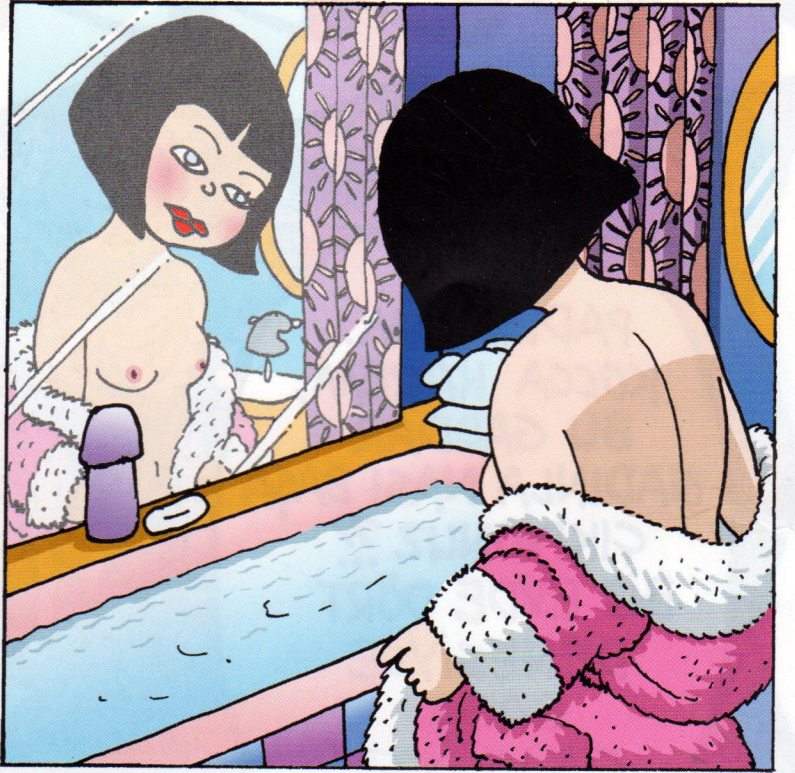
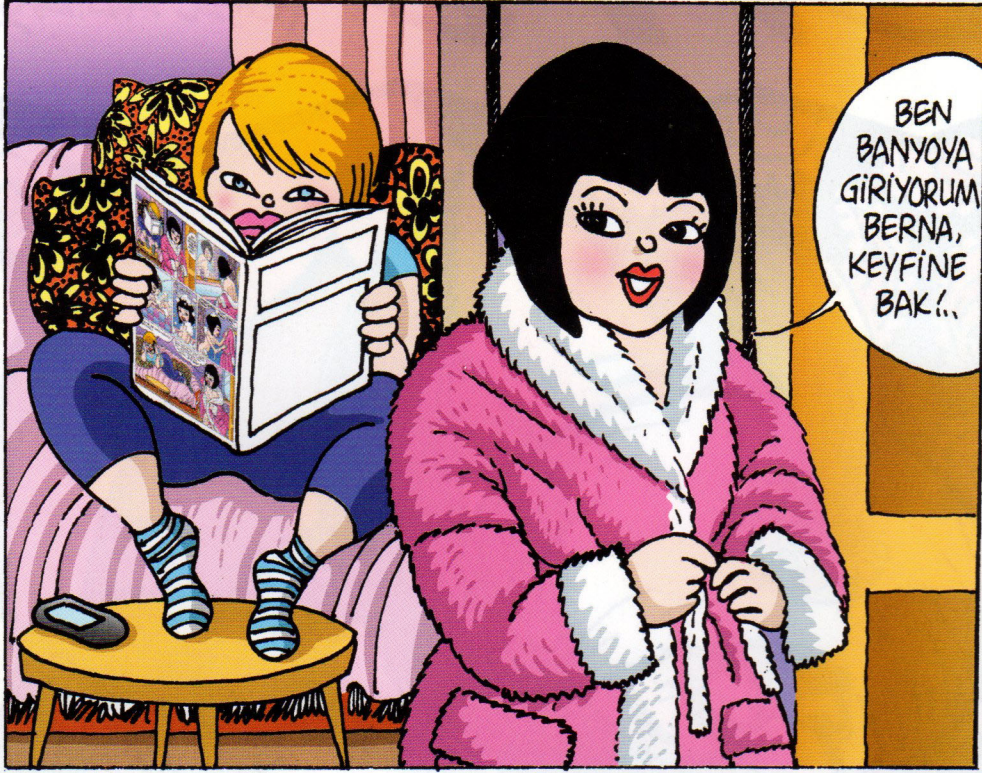
Harem

TUNCAY AKGÜN &
KEMAL ARSLAN

KÖTÜ KIZ

ramnize erer

LÜSTÜNDE NE VAR ÇANIM, WAUWW! O BANYODA...

AH YILLARCA TETİKTE OLDUM, HİÇBİR ERKEK ARKADAŞIMLA YALNIZ BIRAKMADIM... AMA TELEFONUMU NASIL UNUTTUM... HİÇ AKLIMA GELMEDİ... GİTTİ İLHAN!..

